

DE GROOTSTE

STRIJD OOIT GESTREDEN

 Dank u Broeder Orman. De Here zegene u.

² Goedemorgen vrienden. Zo blij om hier vanmorgen weer te zijn, en een beetje onverwacht, denk ik, voor mezelf, en ik ben er zeker van dat het dat voor de gemeente zou zijn. En ik was gewoon aan het lezen en . . . Dank u, zuster. En de Here leek gewoon iets op mijn hart te leggen om aan de Gemeente te brengen, en ik dacht dat het tijd was om het te doen. En nu, deze . . .

³ Toen ik aankwam, en toen niet wetend dat we deze zondag hier zouden zijn, heb ik aangekondigd dat ik een—een Boodschap voor de Gemeente heb. En ik wil, zo God wil, deze Boodschap volgende zondag brengen. En het zal nogal lang duren, dus, het zal waarschijnlijk niet afgelopen zijn voor half één, één uur, misschien, als we om die tijd klaar zijn. Het ligt al een lange tijd op mijn hart en ik denk dat ik de mensen een antwoord schuldig ben waarom ik niet actief ben geweest op het veld. En ik heb er omheen gepredikt, maar ik ben er zeker van dat het er nooit precies zo is uitgekomen zoals het zou moeten zijn. Dus ik denk, zo de Here wil, wil ik volgende zondag de tijd nemen en gewoon de reden en het waarom uitleggen en u Schriftuurlijk laten weten wat er gaande is, zie, waar het nou allemaal om gaat. Omdat ik waarschijnlijk zeer binnenkort overzee zal gaan of ergens. Ik wacht nu om te zien welke kant Hij mij heen zal roepen om te gaan. Afgelopen . . .

⁴ Ongeveer drie avonden geleden, of twee avonden, kreeg ik een telefoontje tegen middernacht; en het was om te bidden voor een of andere vrouw die in het ziekenhuis lag. En ze belden me op en zeiden “te bidden.” En ik ben de naam vergeten die ze me opgaven, die . . . Zeiden dat het een vriendin was van mevrouw James Bell, onze zuster hier in de gemeente, een kleurling-zuster, erg toegewijde, fijne vrouw. Ik geloof dat de naam Shepherd was die me werd gegeven. Dus ik stapte uit bed en knielde neer en—en vertelde het mijn vrouw. Het rinkelen van de telefoon maakte haar wakker. En ik zei: “We moeten bidden voor mevrouw Shepherd, een zuster die heeft opgebeld, die bevriend is met mevrouw James Bell.” Dus wij baden voor haar, gingen weer in bed.

⁵ En toen tegen ongeveer tien of elf uur de volgende dag kreeg ik weer een telefoontje. Het was Billy. En hij zei dat het niet mevrouw Shepherd was, zei dat het mevrouw Bell zelf was, niet

mevrouw Bell's vriendin. "Het was mevrouw Bell, en ze ligt in het ziekenhuis, heel ernstige toestand." En haastte naar het ziekenhuis toe, maar ze was al weg. De Here had mevrouw Bell naar huis geroepen.

⁶ Mevrouw Bell is hier jaren getrouw met ons samengekomen in de gemeente. Haar man James en ik werkten samen met mijn vader, vele jaren geleden, bij het. . . We leidden deze zijspoorlijnen van de Pennsylvania naar Colgate's hier, vele jaren geleden, wel dertig jaar of meer geleden denk ik. En we hielden van Zuster Bell. Ze was een geweldig iemand.

⁷ Ik heb begrepen dat zij een acute aanval van galblaasontsteking kreeg, en ze. . . Haar dokter, die heel goed met het geval op de hoogte was, was op dat moment de stad uit. En een nieuwe arts kwam naar haar kijken en—en adviseerde een spoedoperatie, en ze heeft het niet overleeft. En—en ze was. . . Ik denk dat haar. . . Voor zover ik het begrijp, zou haar eigen dokter haar de—de operatie niet hebben voorgeschreven, omdat zij nogal gezet was, en haar galblaas was slecht. En ze had stenen, geloof ik, of zoiets erin en—en de Heer was genadig geweest. Ze had die aanvallen al eerder gehad en de Heer heeft daar vele keren voor gezorgd. Maar het was nu zo dat. . . Wel, als we het geheel samenvatten, zouden we dit zeggen: God heeft voor Zuster Bell geroepen, en zo moest het gebeuren, ziet u.

⁸ En hoe Hij dat liet. . . het zo naar me bracht dat ik dacht dat het mevrouw. . . mevrouw Shepherd was. Ik kende mevrouw Shepherd niet. De dame zou hier vanmorgen kunnen zijn, en misschien ken ik haar van gezicht. Maar er werd gezegd dat het een mevrouw Shepherd was. En of het nu allemaal zo gedaan werd, zodat als het. . . Als ik had geweten dat het mevrouw Bell was in die toestand, zou ik er waarschijnlijk heen zijn gegaan en onmiddellijk voor haar bemiddeld hebben. En dus, zie, dat, misschien wilde God niet dat we dat deden. Dus "we weten dat al deze dingen medewerken ten goede voor hen die God liefhebben."

⁹ En ik weet zeker dat Zuster Bell onze Here liefhad. Ze was een goede vrouw. Nu, ze is één van ons. We hebben hier geen scheidslijnen door huidskleur. De familie van God trekt geen kleurgrenzen. Of we nu rood, bruin, zwart of geel zijn, het maakt niet uit, blank. Wat het ook is, we zijn broeders en zusters in Christus. En dus, wij—we houden van haar. En we zullen haar missen, de tabernakel. Hoe zal ik Zuster Bell haar, die grote, luide "amens" daar in de hoek missen. En als ik haar mee naar huis nam, sprak ze over de Here Jezus.

¹⁰ En als ik het goed begrijp, heb het tot een paar ogenblikken geleden niet geweten, maar ik geloof dat haar begrafenis hier in de kerk zal worden gehouden. [Broeder Neville zegt: "Dat klopt."—Red.] Aanstaande dinsdag om ["Eén uur."] één uur. En

ik geloof dat u en ik deze begrafenisdienst zullen leiden. [“Dat klopt.”]

¹¹ Maar gewoon als gemeente, dat we één zwakker zijn vanmorgen, uit respect voor onze Zuster Bell, laten we gewoon een ogenblik opstaan, terwijl we onze hoofden buigen.

¹² God des Levens, die leven geeft en neemt, zoals Job vanouds zei: “De Here heeft gegeven en de Here heeft genomen; gezegend zij de Naam van de Heer.” Enige jaren geleden zond U Zuster Bell onder ons om met ons een medeburger te zijn van het grote gemenebest van God. En wij danken U voor elke inspiratie die zij voor ons was, hoe zij ervan hield om te zingen en te getuigen, en zo vervuld zou zijn van de Geest dat zij het kon uitschreeuwen en jubelen. En ze schaamde zich niet voor het Evangelie van Jezus Christus, want voor haar was het de Kracht van God tot behoud. We zien dat haar jaren ten einde liepen en de tijd komt dat wij ons allen moeten verantwoorden. En Gij hebt haar van ons weggenomen deze morgen om in Uw tegenwoordigheid te zijn. Want het is waarlijk zo dat wanneer wij hier weggaan, we in de tegenwoordigheid van God zijn.

¹³ O God, wij danken U voor alles. We bidden dat U haar man zegent, mijn vriend, James; haar zoon, haar dochters, hen allemaal. Wij hebben begrepen dat haar zoon uit Duitsland over komt vliegen, uit het leger, om naar huis te komen om de laatste eer te bewijzen die hij op aarde kan geven aan zijn moeder die heengegaan is. Wat moet het hart van die jonge man bonzen deze morgen. Ik bid voor hem, Here. God, zegen hem. Zegen Jimmy, en hoe hij . . . Zie hoe hij daar werkt, en vermoeiende uren, om de kost te verdienen voor zijn gezin. Ik bid dat het grote gezin niet zal worden gescheiden, maar dat de gezinsband ongebroken zal zijn in dat Land aan de overzijde.

¹⁴ Mogen wij, Here, nu de wapenrusting aangorden en de gordel wat vaster aanhalen en nu uitgaan in de strijd om te vechten met één minder dan we een week geleden hadden. We bidden dat U ons zult ondersteunen en sterken en ons zult helpen als we voorttrekken, en mogen we op een dag allen weer samenkomen aan de andere zijde. Want we vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

¹⁵ Moge nu de ziel van onze zuster die is heengegaan, rusten in vrede. Ik wil mededelen dat haar—haar begrafenisdienst hier op zondag gepredikt zal worden, of op dinsdag, en we willen . . . Iedereen is welkom om te komen die komen wil. Ik geloof dat Broeder Neville hier de afspraken heeft. [Broeder Neville bevestigt—Red.] En u had ze. Nu, vandaag heb ik . . .

¹⁶ Zie dat er niet al te veel zijn. Als er ergens een stoel gebracht kan worden voor Broeder en Zuster Slaughter daar achterin. Ik heb uw telefoontje gekregen, Zuster Slaughter, en ging erheen om te bidden voor uw . . . de andere Zuster Slaughter, Zuster Jean

Slaughter met die konijnen-koorts, tularemie. Ze heeft het in ernstige mate, maar we vertrouwen op God dat ze in orde zal zijn.

¹⁷ Nu, we willen wat van de Schrift lezen. En ik wil vanmorgen gewoon onderwijzen, en mijn tijd ervoor nemen, omdat sinds ik terug ben uit Arizona, wel, mijn keel is wat rauw.

¹⁸ En aanstaande zondag nu, vergeet het niet, en ik geloof dat Billy de—de bekendmakingen al heeft verstuurd. En het zal een vrij lange dienst zijn, geloven we, kom dus vroeg als u kunt. We willen beginnen om ongeveer half tien, of ik bedoel tien uur. En misschien, weet u, ongeveer één of half . . . misschien, of half één, één uur, zoiets, drie of vier uren of langer, zou ik willen nemen, en gewoon de Schriftgedeelten nemen. Breng uw potlood en papier mee; en het gewoon uitzetten. Als er een vraag is, ant—vraag het dan, ziet u, en misschien kunnen we het uitleggen, doen wat we kunnen om te helpen.

¹⁹ Nu, laten we nu eerst een paar Schriftgedeelten lezen. Ik heb drie plaatsen in de Bijbel die ik zou willen lezen. En de eerste, als u het wilt opschrijven en als u een potlood hebt, ik wil vanmorgen verwijzen naar meerdere teksten waar ik naar zou willen . . . of meerdere Schriftgedeelten, liever, waar ik naar zou willen verwijzen. De eerste zal I Petrus 5:8-10, Efeziërs 6:10-17, en Daniël 12:1-14. Nu, bij het lezen, we nemen onze tijd.

²⁰ En praktisch iedereen heeft een stoel. Dus, een paar staan er nog achteraan en aan de zijkant. Maar we gaan proberen om er zo vlug mogelijk door te komen en u weer te laten gaan, dan zullen we gaan bidden voor de zieken.

²¹ Er is hier een kleine dame vanmorgen die erg ziek is. Ik heb begrepen dat ze gisteren erg ziek was. En ik—ik wilde gewoon dat ze eerst zou toehoren vanmorgen, voordat ik voor haar bid. En ik ken de omstandigheden van de kleine dame. En ze is erg ziek, maar we hebben een heel geweldige Hemelse Vader, Die alle ziekte meer dan overwonnen heeft. En ik kreeg een—een klein . . .

²² Ik vroeg mevrouw Woods of ze het wilde voorlezen, maar ze—ze was een beetje terughoudend om—om het te doen. Een artikel waar een medisch arts erg verbaasd was. Toen hij Goddelijke genezing bekritiseerde en er zelfs niemand in zijn kantoor over liet praten; en zijn verpleegster ook. Het gebeurde dus toevallig dat hij een patiënt kreeg, dat een kankergeval was, een grote kanker. Hij wilde daar niets mee te maken hebben, dus zond hij haar door naar een andere kliniek. Zij wilden er daar niets mee te maken hebben, dus stuurden ze haar terug. Dus ze . . . O, het was aan de borst, en het was in een vreselijke toestand. En heel de huid was verkankerd. En de kanker was de borst binnengedrongen, in de ribben. Ik geloof dat u begrijpt wat ik bedoel.

²³ Ze hebben onze kleine dokter-vriend uit Noorwegen die vanmorgen onder ons zit.

²⁴ En hij maakte al zijn materiaal gereed, want hij zei dat hij wist dat—dat zij wilde dat hij zou opereren en de borst afzetten. En het was een erg bloedig karwei. En—en hij nam al zijn kompressen, alles. De verpleegster maakte de dame klaar en bracht haar naar de operatiekamer en toen ging ze terug om de instrumenten te halen voor . . . die gebruikt zouden worden door de dokter en zijn assistent om de borst te verwijderen. En dus hadden ze de doeken en zo over haar heen gelegd. En dus begonnen ze . . .

²⁵ Toen hij zich begon om te draaien, wilde haar man weten of hij achterin de kamer mocht zitten om te bidden. Hij was een Heiligings-prediker. En hij zat daar aan het voeteneind van het bed te bidden. Natuurlijk was de dokter daar niet zo over ingenomen, weet u, dat hij daar binnen was. Maar zolang hij niet zou kijken en het hem geen kwaad zou doen, wel, “dan was het denk ik wel in orde; niet—niet flauw zou vallen.”

²⁶ Dus terwijl hij zat te bidden, kwam er een getril in de kamer. En de dokter draait zich om om . . . met zijn instrument, om te beginnen met het verwijderen van de borst. Hij verwijderde kompres na kompres. Er was niet eens een litteken op de borst; niet eens een litteken. Hij zei: “Is—is het . . . is het verplaatst?” En hij begon . . . En de verpleegster gaf haar getuigenis. Beiden waren ze Pinkstergelovigen geworden, vervuld met de Heilige Geest, en dienen de Here. Niet eens een litteken!

²⁷ De dokter Holbrook getuigde het zelf, zei: “Eén minuut daarvoor lag daar de—lag de vrouw daar, en de verpleegster, en de grote zware kanker die helemaal uit haar borst uitpuilde. En één minuut later was er zelfs geen litteken waar het was weggenomen.” Dat is een van onze fijne geneeskundigen hier in Amerika. Hij zei dat hij op datzelfde moment overtuigd was. En hij, hij was nog wel een diaken in een kerk. Zie?

²⁸ Ziet u, de mensen denken gewoon dat de kerk iets is waar je gewoon heen gaat, en dat het, “O, je gaat daarheen om te leren om goed te zijn, of zoiets is.” Dat is het niet, vriend. Nee. God is God. Hij is vandaag net zo groot als Hij het was, het ooit was. En Hij zal altijd Dezelfde zijn. En Hij is een . . . We hebben Hem gewoon lief.

²⁹ Nu, we willen nu om te beginnen lezen uit I Petrus, het 5e hoofdstuk, het 8e en 10e vers.

Wees nuchter, . . . waakzaam, want uw tegenpartij, de duivel, . . . een brullende leeuw, gaat rond, zoekende wie hij zou kunnen verslinden:

Wederstaat hem, vast in . . . geloof, wetende dat hetzelfde lijden aan uw broeders die in de wereld zijn wordt toegemeten.

Maar de God van alle genade, die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid door Jezus Christus,

nadat u een korte tijd geleden hebt, volmake, bevestig, versterke en fundere u.

³⁰ Hoe zij God geprezen! Nu in het boek Efeziërs. We zouden hier naar het boek Efeziërs willen bladeren, het 6e hoofdstuk, en willen het 10e tot en met het 17e vers lezen, heb ik gemarkeerd.

Voorts, mijn broeders, wees krachtig in de Here, en in de sterkte van Zijn macht.

Doet aan de gehele wapenrusting van God, opdat gij stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel.

Want wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen overheden, tegen machten, tegen de beheersers van de duisternis van de wereld—van deze wereld, tegen de geestelijke boosheden in hoge plaatsen.

Neemt daarom de hele wapenrusting van God tot u, opdat gij stand kunt houden in de boze dag, . . . alles gedaan te hebben, om stand te houden.

Staat dan, uw lendenen omgord hebbende met de waarheid, . . . bekleed met het borstharnas der gerechtigheid;

En uw voeten geschoeid met de bereidheid van het evangelie des vredes;

Boven alles, . . . het schild des geloofs, waarmede gij al de vurige pijlen van de boze zult kunnen doven.

En neemt de helm des heils, en het zwaard des Geestes, dat is het woord Gods:

³¹ Nu, in het boek Daniël wil ik nog wat lezen. Nu, Daniël, het 12e hoofdstuk. Ik wil beginnen bij het eerste, en nogal een—een lang gedeelte ervan lezen, veertien verzen.

En in die tijd . . . Michaël opstaan, de grote vorst, die voor de kinderen van uw volk staat; en er zal . . . tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestond, tot op die tijd; en in die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek.

En velen van hen die in het stof der aarde slapen, zullen ontwaken, en sommigen tot eeuwig leven, . . . sommigen tot smaad, tot eeuwig afgrijzen.

En zij die verstandig zijn zullen stralen als de glans van het uitspannel, en zij die velen tot gerechtigheid af hebben—af hebben gebracht, als de sterren, voor eeuwig en altijd.

Maar gij, Daniël, sluit de—sluit . . . het boek, tot de tijd van het einde; velen zullen op zoek gaan, en de kennis zal vermeerderen.

En ik, Daniël, zag, en zie, daar stonden er twee anderen, . . . de een aan deze zijde van de oever van de rivier, en één aan de . . . die zijde van de oever van de rivier.

En de een zei tegen de man gekleed in linnen, die boven op het water van de rivier was: Hoelang zal het duren tot het einde van deze wonderen?

En ik hoorde de man gekleed in linnen, die boven op de wateren van de rivier was, en hij hief zijn rechter- en zijn linkerhand op naar de hemel en zwoer bij Hem die eeuwig leeft dat het een tijd, tijd en een helft zal duren; en wanneer hij volbracht zal hebben om de macht van het heilige volk te verstrooien, . . . zullen deze dingen voleindigd zijn.

³² Ik geloof dat ik daar zal stoppen. Ik wil een tekst nemen, als het een tekst genoemd kan worden, daaruit; van daaruit, om deze conclusie te trekken van: *De grootste strijd ooit gestreden*. Dat is wat ik als tekst wil gebruiken.

³³ Nu, hoe ik aan deze tekst voor vanmorgen gekomen ben: We zijn net teruggekomen; een paar van de beheerders hier van de gemeente en ikzelf waren in Arizona. En we gingen er eigenlijk heen om een samenkomst in Phoenix te hebben, met Broeder Sharrit, in zijn tabernakel. Maar toen ik ontdekte dat er een—een broeder in de stad was en samenkomsten hield in een tent, wel, toen voelde ik me wat terughoudend om een samenkomst te houden. Ik dacht het misschien op zondagmiddag te houden, zodat er niemand in hun kerken gestoord zou worden. Maar ontdekte dat hij ook op zondagmiddag diensten had. En ik was er—een klein beetje bezorgd over om een dienst te houden.

³⁴ En dus gingen wij broeders in plaats van overdag door te gaan, want we waren aan het jagen, naar de stad in op, en maakten ons klaar, en gingen naar de diensten van Broeder Allen. Broeder A.A. Allen hield diensten. Dus gingen we naar de dienst en Broeder Allen predikte een machtige prediking. We hadden een—een tijd, een fijne tijd, terwijl we naar Broeder Allen luisterden, naar de—de zangers luisterden enzovoort, hoe ze zongen en juichten, en hadden een geweldige dienst.

³⁵ En toen zagen we overal langs de weg de hand van de Here. Waar we ook gingen, ontmoette de Here Jezus ons. En er is iets met in je eentje te zijn, in de woestijn. Er zit iets bij, dat als je je daar ooit die kant op alleen bent, er iets is dat je aantrekt. Dat is, vermoed ik, één reden waarom ik van die afgelegen plaatsen houd. Je gaat weg van de macht van de vijand, waar we hier zoveel van hebben.

³⁶ Een duivel is bijna onschadelijk tenzij hij iets heeft om in te werken. Hij heeft . . . Herinnert u zich die duivelen die werden uitgeworpen, uit Legioen? Ze hadden . . . ze wilden nog meer

kwaad doen, dus wilden ze in de zwijnen gaan. Dus, duivelen moeten iets hebben om in te werken, iemand om door te werken.

³⁷ En zo is het met God ook. Hij moet ons hebben. Hij is van ons afhankelijk, om door ons te werken.

³⁸ En velen kwamen, terwijl we op reis waren, met dromen. En de Here Jezus faalde nooit om de correcte uitlegging te geven, en het zou precies, zou precies zo zijn.

³⁹ En Hij was verder goed voor ons om ons naar het wild te leiden en ons te vertellen waar het was. En u weet wel, gewoon om er zo te zijn, het is gewoon geweldig. 's Nachts bij het kampvuur te zitten, weg van iedereen, voor mijlen en mijlen en mijlen, en te kijken naar de—het fonkelende kampvuur met de richels van rotsen eromheen. En o, het was geweldig!

⁴⁰ Eén broeder daar, die moeilijkheden had gehad met zijn vrouw, die . . . Jaren geleden had ze haar hoofd opgeheven in een samenkomst, waar ik een dienst hield. En ik had ze gevraagd om hun hoofd gebogen te houden; had een boze geest die een—een vrouw op het podium niet wilde verlaten. En de dame, gewoon oneerbiedig, hief toch haar hoofd op. En de geest ging uit de vrouw op het platform en ging naar haar toe. En dit is ongeveer veertien jaar, en de dame is er zeer ernstig aan toe geweest; zo erg, zelfs geestelijk, totdat ze gewoon dingen doet die niet eens juist zijn. Ze heeft bijvoorbeeld haar eigen man verlaten en trouwde met een andere man terwijl ze bij haar man woonde; beweerde dat ze niet wist dat ze het had gedaan. En dus ze—ze probeerden haar te laten onderzoeken voor dit . . . Hoe noem je dat ook weer, als je . . . Amnesie? Het . . . My, wat de naam ook is. Ik denk dat dat juist is, dokter. Maar dat was het niet. Het was een geest. En haar . . . En de dame was een goede vriendin van mij. Maar vanaf die avond haatte ze me bewust. Natuurlijk kunt u wel begrijpen waarom.

⁴¹ Maar toen haar man dan kwam en we in de kamer neerknielden om te bidden, toen kwam de Heilige Geest neer. Dat was genoeg. Toen verscheen Hij die nacht aan haar man in een droom. Hij kwam terug met een droom, hij dacht dat het gekheid was. Het bleek dat het precies het antwoord was voor de genezing van zijn vrouw. Hoe de Heilige Geest werkte!

⁴² Verder naar Tucson, bij Broeder Norman en hen, en daar begon de Here weer te werken met grote, machtige dingen en dingen te openbaren.

⁴³ Op een avond, wat me tot deze conclusie hier bracht, ik stond met Broeder Wood en Broeder Sothmann. En we waren . . . Het was ongeveer tien uur 's avonds, en ik keek omhoog naar de hemel, en er kwam een diep ontzag over mij. En ik zei: "Kijk toch eens! Heel die grote hemelse schare!" En ik zei: "Alles is volmaakt in harmonie."

44 En Broeder Wood zei: “Keken naar twee kleine sterren die zo dicht bij elkaar stonden dat het net een licht leek.”

45 Ik zei: “Maar weet je, Broeder Wood, volgens de wetenschap, in die Beer, de Kleine Beer, de Grote Beer, lijken die sterren niet meer dan ongeveer vijf centimeter van elkaar te staan; en zij staan verder uit elkaar dan wij van hen zijn. En als ze richting deze aarde zouden beginnen te komen, zou het, met een snelheid van duizenden kilometers per uur, zou het honderden en honderden jaren duren voordat ze de aarde zouden bereiken.” En ik zei: “In heel dit grote uitgestrekte stelsel hier, en nog vertellen ze ons dat ze met kijkers honderdtwintig miljoen jaar licht-tijd in kunnen kijken, helemaal daar in de verte; en dan zijn er nóg manen en sterren. En—en dan nog heeft God elk ervan gemaakt. En Hij zit te midden ervan.”

46 En ik zei: “Ergens daarin werd mij ooit eens in een sterrenwacht de dierenriem aangewezen; beginnend met de maagd, overgaand in het kreefttijdperk, en verder tot aan de laatste, wat de leeuw was, Leo de leeuw. Het eerste komen van Christus door de maagd; de tweede komst door de Leeuw van de stam van Juda.” En ik zei: “Ik deed mijn best om de dierenriem te zien, en ik kan het niet zien. Maar toch is hij er. Degenen die geoefend zijn, weten dat het er is. Job zag het. De mens keek er vroeger naar. Het was eens een Bijbel. Maar in die hele grote massa van miljoenen en miljarden lichtjaren, zit God in het midden van dat alles, en Hij ziet neer. Paulus is daar. Mijn moeder is daar, ergens, en kijkt naar beneden.”

47 En ik dacht aan de orde van die hemelse schare, niet één ervan die van zijn plaats is. Elk houdt perfect aan zijn tijd. Gods grote leger! Ik dacht aan de soldaten; hoe dat als die maan toevallig uit de orde zou raken de aarde in slechts enkele ogenblikken weer met water bedekt zou zijn. De aarde zou zijn net zoals het was toen God besloot haar te gebruiken om ons hier op te hebben. “Ze was vormeloos en ledig, en duisternis, en er was water op het oppervlak van de aarde.” En als die maan ooit zou verschuiven, zou het weer hetzelfde laten gebeuren. Als de maan een klein beetje van de aarde weg schommelt, komen de getijden op. Als het terug loopt; volgt gewoon de getijden. Het is Gods grote leger. En toen ik dacht aan de . . . dat dat Gods grote leger daar was . . .

48 Nu, we gingen naar bed. En toen begon ik te denken dat er niet één daarvan van zijn plaats komt. Ze staan allemaal op hun plaats. En als er ergens een zich verplaatst, dan heeft het een bedoeling, en heeft het gevolgen voor deze aarde. We zien er nu pas de resultaten van, van sommigen ervan die zich naar hun andere plaatsen begeben. Het heeft gevolgen. Het beïnvloedt alles.

49 En ik dacht toen: als die grote hemelse legermacht zo op zijn plaats moet blijven om alles in orde te laten zijn, wat dan met de wanorde van de aardse legermacht? Hoe, als er één uit de orde raakt, hoe het de hele zaak uit balans gooit! Het hele programma van God wordt verstoord wanneer één lid uit de orde gaat. We moeten er voortdurend naar streven om de orde van de Geest te houden.

50 En ik zou vanmorgen graag van God willen dat we dit tot een echte genezingsdienst zouden maken, dat we dit deel... deze groep die vanmorgen onder het dak vergaderd is in zo'n harmonie zouden kunnen houden dat de Heilige Geest elk lid van het Lichaam dat hier vanmorgen is in zo'n harmonie zou plaatsen dat er zo'n spontane genezing van ziel en lichaam zou zijn, als we gewoon onze posities zouden vasthouden.

51 Nu, zoals ik in het begin zei, deze dame die de kanker had die dokter Holbrook weg... weg zou nemen. Nu, de God die veroorzaakte dat het fladderend geluid in die kliniek kwam, en dat kankergezwellen wegnam zonder zelfs een litteken achter te laten, weet u niet dat diezelfde God hier is? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] En het enige waar Hij op wacht, is dat Zijn—Zijn leger hun positie inneemt, zoals de sterren, de positie in te nemen.

52 Nu, weet u, we hebben oorlogen op oorlogen gehad, en geruchten van oorlogen? En als de aarde standhoudt, zullen we nog veel meer oorlogen krijgen. Maar beseft u dat er eigenlijk maar twee machten zijn in heel het universum? Van al onze verschillen, tussen naties en onderlinge verschillen en zo meer, het komt allemaal neer op twee machten. Er zijn maar twee machten, en er zijn maar twee koninkrijken; twee machten en twee koninkrijken. Alle overige kleinigheden zijn verbonden met één van die machten. En die machten is de macht van God en de macht van Satan. Dat is wat... Elke oorlog, elke ordeloosheid, alles wat er zich voordoet, het wordt ofwel beheerst door de macht van God of de macht van Satan, want dat zijn de enige twee machten die er zijn. En dat is de macht van het leven en de macht van de dood. Nu, dat zijn de enige twee machten.

53 En Satan kan alleen... Zijn macht die hij heeft is de verdraaide macht van God. Het is geen echte macht. Het is een verdraaiing, van Gods macht, alles wat Satan heeft. De dood is slechts een verdraaid leven. Een leugen is slechts de waarheid die verkeerd wordt verteld. Ziet u? Overspel is een—een handeling die verkeerd gebruikt wordt, een gerechtvaardigde daad die onjuist wordt gebruikt. Zie? Alles wat Satan heeft is iets wat verdraaid werd, maar het is een macht.

54 En wij vandaag zitten hier en de ene of de andere macht gaat ons beheersen. Dus laten we de kwade eruit werpen. Laten we onze positie innemen zoals de sterren des hemels.

⁵⁵ Zoals de Bijbel zegt: “Dwaalsterren,” in het boek Judas, “die hun eigen schande opschuimen.” En wij willen geen dwaalsterren zijn; ons afvragen of *dit* juist is, ons afvragen of *dat* juist is, ons afvragen of het *zal* gebeuren, ons afvragen of . . . hoe het zou kunnen zijn. Vraag het u niet af. Blijf als die sterren van de hemel, als een echte soldaat op de post van zijn plicht. Blijf daar staan, en geloof! Leven en dood.

⁵⁶ Nu, een leger, wanneer een leger zich eigenlijk, een land zich gereedmaakt om tegen een ander land op te trekken, moet het eerst gaan zitten uitzoeken wat goed en fout is, en of ze in staat zijn om tegen het andere land op te trekken of niet. Jezus onderwees dat. En als de mensen dat zouden doen, als de naties er—erbij stil zouden staan en over die dingen zouden nadenken, beide kanten, dan zouden we geen oorlog meer hebben.

⁵⁷ Nu, we ontdekken, als een man dat niet doet, als de militaire kopstukken van het land er niet eerst bij gaan zitten en nagaan en zien of ze in hun recht staan, en hun motieven en doelstellingen juist zijn, en als ze genoeg kracht en macht hebben om het andere leger te overwinnen, dan zullen ze het zeker verliezen.

⁵⁸ Dat is waar generaal Custer zijn fatale fout maakte. Generaal Custer had, zoals ik heb begrepen, had orders van de regering om niet in het land van de Sioux te gaan, omdat het een religieuze tijd voor hen was. Het was een tijd van aanbidding. Ze hielden een feest. Maar Custer werd dronken, en hij dacht dat hij het toch maar zou doen. Hij zou oversteken, of het nu orders waren of niet. En toen schoten ze zelfs een paar onschuldige mannen, schoten op hen. Ik denk dat ze er een paar raakten. Het waren verkenners, die voedsel aan het jagen waren, om hun—hun volk te voeden terwijl ze aan het aanbidden waren. En Custer, die overstak, zag ze, en dacht dat ze achter hun kant aanzaten, en dus schoten ze op deze verkenners. En deze verkenners ontsnapten, kwamen terug. Wat deden ze? Ze bewapenden zich, en hier kwamen ze. En dat was het einde van generaal Custer, omdat hij niet eerst neer ging zitten om na te denken.

⁵⁹ Hij had daar niets te zoeken. Hij had geen recht om daar te zijn. Hij had de indianen toch van de Oostkust helemaal naar het Westen verdreven. En ze hadden een verdrag, maar hij brak het verdrag. En toen hij het verdrag brak, toen verloor hij de strijd.

⁶⁰ En dus een leger moet eerst, om zich voor een strijd klaar te maken, eerst moeten er wat soldaten worden uitgekozen. Ze moeten worden aangekleed om te vechten. Ze moeten worden geoefend om te vechten.

⁶¹ En ik geloof dat de grootste slag die ooit werd gestreden nu klaar is om in actie te komen. Ik geloof dat God bezig is geweest Zijn soldaten uit te kiezen. Ik geloof dat Hij ze aan het kleden is geweest, hen aan het trainen is geweest. En het gevechtsfront staat nu gereed, klaar om te beginnen.

62 Deze grote eerste strijd die ooit werd gestreden, begon in de hemel, toen Michaël en Zijn engelen tegen Lucifer en zijn engelen vochten. Het begon eerst, de eerste strijd vond in de hemel plaats. Dus, zonde is niet op aarde ontstaan, maar de oorsprong lag in de hemel.

63 En toen werd het uit de hemel neergeworpen, uit de hemel geworpen, op de aarde, en het viel op menselijke wezens. Toen werd de strijd van engelen, werd tot menselijke strijden. En Satan kwam om Gods schepping te vernietigen, wat God voor Zichzelf had geschapen. Dat was hij, Satan, voor gekomen om dit te vernietigen. Dat was zijn doel, was om het te vernietigen. Toen begon de strijd hier op aarde, en begon het in ons, en is sindsdien blijven woeden.

64 Nu, voordat een strijd gevoerd kan worden, moeten ze eerst een ontmoetingsplaats kiezen, of een plaats waar de strijd zal worden uitgevochten, een uitgekozen plek.

65 In de Eerste Wereldoorlog werd het zus geplaatst, een niemandsland, en plaatsen waar ze vochten. En er moet een plaats uitgekozen worden.

66 Zoals toen Israël ten strijde trok tegen de Filistijnen, was er een—een—een heuvel aan weerskanten waar ze zich verzamelden. En dat is waar Goliath verscheen en naar de legers van Israël riep. Dat is waar David hem ontmoette, in het dal, toen hij over het beekje ging dat tussen de twee heuvels liep, hij de stenen oppakte.

67 Er moet een plaats uitgekozen worden. En in dit—er is een wederzijds grondgebied, niemandsland, en ze vechten *hier* op deze plaats. Het is niet: de één vecht *hier*, en één *hier* helemaal, en de één rent *hierheen*. Er is een strijdfront waar ze elkaar ontmoeten en hun krachten meten, waar elk leger zijn kracht beproeft tegen het andere leger, een wederzijdse ontmoetingsplaats. Nu, (pak) mis dit niet.

68 Toen deze grote strijd op aarde begon, moest er een gemeenschappelijke ontmoetingsplaats zijn. Er moest een plaats worden uitgekozen waar de strijd kon beginnen en waar de strijd kon woeden. En dat slagveld begint in het menselijk verstand. Daar begint de strijd. Het menselijk verstand werd gekozen als slagveld, waar het zou beginnen, en dat is omdat beslissingen vanuit het verstand, het hoofd, worden genomen. Nu, ze zijn het nooit begonnen vanuit een of andere organisatie. Ze zijn het nooit begonnen vanuit een of andere mechanische kwestie. Op dat terrein is het niet begonnen. Daarom kan organisatie nooit en te nimmer het werk van God doen, omdat het slagveld, waar je je vijand moet ontmoeten, in het verstand ligt. U moet uw keuze maken. Het komt op u af.

69 Ik wil dat dit kleine meisje hier dat erg ziek is hier heel aandachtig naar luistert.

70 Beslissingen worden in het verstand genomen, in het hoofd. Daar is waar Satan u ontmoet, en de beslissingen zijn, omdat God een mens zo maakte.

71 Nu heb ik (als u op mijn briefje hier zou kijken) een kleine schets gemaakt. Ik had het hier niet zo lang geleden op . . . op het bord gebruikt. De mens is net als een tarwekorrel opgemaakt. Het is een zaad. En de mens is een zaad. Qua lichaamsopbouw bent u het zaad van uw vader en moeder; en het leven komt van de vader, het vruchtvlees komt van de moeder. Dus, de twee samen, het ei en de—het bloed, komen samen. En in de bloedcel is leven. En daarin begint het zich te ontwikkelen en ontstaat de—het kind. Nu, elk zaad heeft een schil aan de buitenkant; de binnenkant is het vruchtvlees; en binnenin het vruchtvlees zit de levenskiem. Nou, zo zijn wij gemaakt. Wij zijn lichaam, ziel en geest. De buitenkant, het lichaam, het omhulsel; de binnenkant daarvan, het bewustzijn enzovoort, is de ziel; en binnen in de ziel is een geest. En de geest beheerst al het andere.

72 Nu, als u gaat zitten als u thuis komt en drie kleine ringen tekent; dan zult u ontdekken dat het buitenste lichaam vijf zintuigen heeft waarmee hij contact kan opnemen, en dat is zien, proeven, voelen, ruiken, horen. Dat zijn de vijf zintuigen die het menselijk lichaam beheersen.

73 Binnen in het lichaam is een ziel, en die ziel wordt beheerst door verbeeldingskracht, geweten, geheugen, redenering en genegenheid. Dat is wat de ziel beheerst.

74 Maar de geest heeft maar één zintuig. De geest . . . O, laten we het pakken. De geest heeft één zintuig, en dat zintuig is, wordt beheerst door of geloof of twijfel. Precies. En er is slechts één weg ernaartoe, dat is de vrije morele wil om te handelen. U kunt of twijfel aannemen of u kunt geloof aannemen, welke u maar wilt laten werken. Daarom begint Satan bij het voornaamste deel om de geest van de mens te laten twijfelen aan Gods Woord. God begint bij het voornaamste deel om Zijn Woord in die geest te leggen. Daar hebt u het. Dat is wat het doet.

75 Als deze gemeente op dit moment bijeen kon worden gebracht, en zo verweven zodat iedereen eenstemmig zou zijn, zonder ook maar ergens één schaduw van twijfel, zou er binnen vijf minuten geen zwakke meer in ons midden zijn; er zou hier niemand zijn die naar de Heilige Geest verlangde of hij zou het ontvangen, als u slechts dat bepaalde ding voor elkaar kon krijgen. Nu, daar begint de strijd, daar in uw verstand, of u zult.

76 Nu bedenk, het is geen Christian Science nu, wilskracht op de materie. Dat heeft er niets . . . Het verstand aanvaardt het Leven, wat het Woord van God is, en brengt daar het Leven. Gewoon uw gedachten doen het niet. Maar het Woord van God, dat in het kanaal van uw gedachten wordt gebracht. Zie? Het is

niet de gedachte, zoals Christian Science het zegt, de geest die de materie beheerst. Nee. Dat is het niet.

⁷⁷ Maar uw verstand aanvaardt het. Het pakt het. Waar wordt uw verstand door beheerst? Uw geest. En uw geest vangt het Woord van God op, en dat is waar Leven in zit. Het brengt Leven in u. O broeder! Wanneer dat plaatsvindt, wanneer Leven door dat kanaal komt, in u, het Woord van God in u wordt geopenbaard. “Indien gij in Mij blijft en Mijn Woorden in u blijven, vraag dan wat u wilt en het zal u geworden.”

⁷⁸ Wat brengt dat dan teweeg? Uit het midden van het hart, wat de ziel is, van daaruit wordt elk kanaal gevoed. Het probleem is dat we *hier* staan met een heleboel twijfel en proberen te aanvaarden wat zich *daarbuiten* bevindt. U moet daarmee ophouden; en langs dat kanaal komen met het ware Woord van God, en dan gaat het automatisch vanzelf. Het gaat erom wat er aan de binnenkant is. Dat is wat telt, de binnenkant.

Satans benadering is van binnenuit.

⁷⁹ Nu, u zegt: “Ik steel niet. Ik drink niet. Ik doe deze dingen niet.” Dat heeft er niets mee te maken.

⁸⁰ Zie, het is de binnenkant. Het maakt niet uit hoe goed u bent, hoe moreel u zich gedraagt, hoe u de waarheid ook spreekt, die dingen worden gerespecteerd. Maar Jezus zei: “Tenzij een mens wedergeboren wordt.” Zie? Er moet iets van binnen gebeuren. Zo niet, is dat kunstmatige huichelarij, want diep in uw hart verlangt u het toch te doen. Het kan niet kunstmatig zijn. Het moet echt zijn.

⁸¹ En er is maar één weg waarlangs dat kan komen, en dat is door de weg van vrije morele wil, dat in de ziel komt door uw gedachten. “Zoals een mens denkt in zijn hart, zo is hij.” “Als u tegen deze berg zegt: ‘Word opgeheven,’ en niet twijfelt in uw hart, maar gelooft dat wat u hebt gezegd zal geschieden, kunt u hebben wat u zei.” Begrijpt u het? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Daar hebt u het. Zie? Daar is het slagveld. Als u daar nou eerst mee zou beginnen.

⁸² We willen zo graag dingen gedaan zien. We willen zo graag iets voor God doen. Deze kleine dame verlangt zonder... ongetwijfeld ernaar om te leven. Ze wil gezond worden. Er zijn hier anderen, die gezond willen worden. En wanneer we over dat geval horen, zoals de dokter, de opwekking uit de dood, de grote machtige dingen die onze God heeft gedaan, dan verlangen we ernaar. En de zaak is, we proberen door deze zintuigen te tasten, om ergens vat op te krijgen, zoals bewustzijn.

⁸³ Zoveel mensen hebben vaak het Woord verkeerd geïnterpreteerd. En ik ben hiermee verkeerd begrepen, door altaaroproepen te doen. Ik zei: “Dat ik niet zo voor altaaroproepen was,” niet bedoelend dat u geen altaaroproep zou moeten doen.

⁸⁴ Maar iemand die iemand bij de arm pakt en zegt: “O, Broeder Jan, weet je wat? Jij en ik zijn altijd burens geweest. Kom hier naar het altaar, kniel neer.” Wat doet hij? ’k Wou dat ik hier een schoolbord had, dan kon ik u laten zien wat hij doet. Hij probeert op zijn ziel te werken via genegenheid. Dat werkt niet. Dat is niet de weg. Zeker niet.

⁸⁵ Misschien werkt hij door (wat?) een herinnering, via het zintuig van zijn ziel. “O, Broeder Jan, je had een geweldige moeder. Ze is lang geleden gestorven.” Een herinnering! Zie? Dat kunt u niet doen.

⁸⁶ Het moet komen via de lijn van de vrije morele wil. U, uzelf, laat het Woord van God . . . U komt niet omdat uw moeder een goede vrouw was. U komt niet omdat u een goede buurman bent. U komt omdat God u roept om te komen, en u aanvaardt Hem op basis van Zijn Woord. Dat Woord betekent alles. Dat Woord! Als u alles uit de weg kunt ruimen, al het bewustzijn, alle zintuigen, en alleen maar het Woord binnen laat komen, dat Woord zal het precies zo produceren.

⁸⁷ Hier, ziet u waarmee het bedekt wordt? U zegt: “Welnu,” u zegt, “wel, dit bewustzijn en zintuigen enzovoort hebben er niets mee te maken, Broeder Branham?” Zeker wel. Maar als u het Woord laat binnenkomen en het met bewustzijn bedekt, dan kan het niet groeien; het zal een misvormd woord zijn.

⁸⁸ Hebt u ooit een goede graankorrel gezien die in de grond werd geplant, en laat er een stok overheen vallen? Het zal krom groeien. Elke slingerplant, alles wat omhoog groeit, zal dat, omdat iets het heeft gehinderd.

⁸⁹ Wel, dat is wat er vandaag aan de hand is met ons Pinkstergeloof. We hebben te veel dingen het laten belemmeren, het geloof dat ons geleerd werd, de Heilige Geest die in ons heeft geleefd. We hebben dat met te veel dingen laten gebeuren, en kijken naar iemand anders.

⁹⁰ En de duivel probeert u altijd te wijzen op iemands falen, maar hij probeert u weg te houden van het echte getuigenis dat waarachtig is. Hij zal u soms op een huichelaar wijzen, die iets nabootste. Hij deed het niet, omdat hij alsof deed. Maar als het van de ware bron van het Woord van God komt: “Hemelen en aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn Woord kan niet voorbijgaan,” het moet er blijven.

Ziet u het, zuster?

⁹¹ Het moet aangenomen worden in het verstand, dan wordt het geloofd met het hart. Dan wordt het Woord van God een werkelijkheid, dan wordt elk zintuig van ziel en lichaam gewoon schoon geschuurd met de Heilige Geest. Dan merkt u God, bent u zich bewust van God; alles wat goddelijk is, vloeit door u heen. Er is nergens enige twijfel. Er is niets dat kan opkomen.

⁹² Er is niets dat in uw gedachten kan opkomen en zeggen: “Wel, ik herinner me dat mevrouw Jansen God probeerde te vertrouwen, en mevrouw *Zus-en-zo*. Mevrouw Huppeldepup probeerde eens God te vertrouwen voor genezing, en ze faalde.” Zie?

⁹³ Maar als dat kanaal opgeruimd is, en gezuiverd is en van binnen gevuld is met de Heilige Geest, dan komt dat niet eens meer in de gedachten op, maakt niet uit wat mevrouw Jansen en wat ze ook deed. Het is u en God samen, en niemand anders dan u twee. Daar hebt u het. Daar ligt uw strijd. Dood hem bij het begin. Dood hem meteen. Het gaat er niet om hoe lang u de strijd kunt rekken. Het is om het meteen te stoppen!

⁹⁴ Als u komt en u die herinneringen en geweten en alles vasthoudt en denkt: “Wel, misschien faal ik. Misschien klopt het niet.” Doe dat in geen geval.

⁹⁵ Gooi alles opzij en open het kanaal en zeg: “God, Uw Woord is Eeuwig waar, en het is voor mij. Al faalt de hele kerk, al faalt de hele wereld, toch kan ik niet falen, omdat ik Uw Woord neem.” Daar is de strijd. Dat is het punt.

⁹⁶ Waarom zou de Almachtige God een kankergezwel uit de borst van een vrouw verwijderen, zonder een litteken, en een kind laten liggen en sterven? Nee meneer.

⁹⁷ Een klein meisje kwam hier niet lang geleden van de middelbare school. Haar moeder belde me op, zei: “Broeder Branham, mijn meisje heeft de ziekte van Hodgkin.” Dat is kanker die zich in knobbeltjes vormt. En de dokters namen er een uitgebroken stukje van op haar hals, stuurden het op, en het was ook daadwerkelijk de ziekte van Hodgkin.

⁹⁸ Dus zei hij: “De volgende die doorbreekt, breekt misschien door over haar hart. Als dat gebeurt, is ze er geweest.” Zei: “Ze heeft geen . . . De manier waarop ze doorbreken, heeft ze ergens, ongeveer drie maanden te leven.”

⁹⁹ De moeder zei: “Wat zal ik doen? Moet ik haar terug naar school sturen?”

¹⁰⁰ Zei: “Laat haar gaan, want ze zal waarschijnlijk plotseling heengaan.” En zei: “Laat haar er maar gaan en een normaal leven leiden zoveel ze het kan. Vertel haar er niets over.”

Dus, de dame zei tegen mij: “Wat moet ik doen?”

¹⁰¹ Ik zei: “Breng haar hier en zet haar in de gebedsrij.” En ik zei: “Kom met haar mee.” Ik voelde een wat eigenaardig gevoel.

¹⁰² En toen het kleine meisje die ochtend langskwam met blauw uitziende lippen van de make-up en zoals ze het op school hebben. En—en het meisje kwam langs. Ik wist niet wie ze zou zijn; ze zou me opbellen. Ik nam haar hand. Ik zei: “Goedemorgen, zuster.” Daar was ze. Dat was ze. In een paar ogenblikken, keek naar haar moeder en zag ze beiden

zonder God, zonder Christus. Ik zei: “Hoe kunt u onder deze voorwaarden genezing verwachten? Zou u Jezus Christus aannemen als uw persoonlijke Redder?” Ik zei: “Zou u naar dit bad hier komen en u laten dopen in de Naam van Jezus Christus voor de vergeving van uw zonden?”

Ze zeiden: “We zullen dat doen.”

¹⁰³ O, u weet wat er gebeurd is. Misschien zit de vrouw hier vanmorgen. Velen van u kennen het geval. Broeder Mike Egan, een van de beheerders hier, heeft het geval gevolgd. Dat is zo'n vier of vijf jaar geleden. Het kleine meisje werd naar de dokter teruggebracht; er werd zelfs geen spoor van de ziekte van Hodgkin in haar gevonden.

¹⁰⁴ Wat was er aan de hand? Je moest eerst het kanaal openen. Je moet de Strijder, de Heilige Geest, aan het front van de strijd geplaatst hebben staan, die Gods Woord neemt. Hij is het Woord. En Hij staat daar, er is niets wat het dan zal tegenhouden. Er is niets dat. . . Elk van de andere kanalen is opgeruimd. Net als een oude ketel waarvan de schoorsteen verstopt is; als je hem aansteekt, zal het hem laten ontploffen. Dat is wat er met zoveel ontplofte Christenen aan de hand is, het is omdat ze de kanalen niet schoonmaken, ze komen niet tot binnenin. U moet het schoonmaken: geweten, geheugen, gedachten, alles opzijleggen, en van binnenuit komen met dat onvervalste Woord van God, dat het de Waarheid is.

¹⁰⁵ Het maakt niet uit of er vandaag aan *deze* zijde tienduizend gestorven waren die vertrouwden, of er morgen aan *die* zijde tienduizend gestorven waren die vertrouwden, dat heeft niets met mij te maken. Ik ben het individu. Ik ben degene die vertrouwt. Ik ben degene die het gelooft. En zien we ginds, als we dan onze kanalen wilden openen, als we dat kunnen, en zien; vinden we *deze* en *die*, en *deze* en *die*, en duizenden die er getuigen.

¹⁰⁶ Maar de duivel zal proberen om er onmiddellijk terug te komen. Zie, als hij daar alleen maar binnen kan komen, dan heeft hij uw leger meteen weggejaagd.

¹⁰⁷ Als u uw zintuigen hebt, zien, proeven, voelen, ruiken en horen, ze zijn allemaal prima, maar vertrouw ze niet, tenzij ze overeenkomen met het Woord. Ze zijn allemaal prima, maar als ze in tegenspraak zijn met het Woord, luister er dan niet naar. Nu, verbeeldingen, geweten, geheugen, redeneringen en genegenheden, ze zijn allemaal wel goed, als ze overeenstemmen met het Woord. Maar als uw genegenheid niet overeenstemt met het Woord, maak u er dan van los. U zou meteen een vlampijp laten ontploffen. Zie? Als uw redenering niet overeenstemt met het Woord, ga er dan van weg. Jawel. De motor. . . Als uw geheugen, als uw verbeeldingen, als uw geweten, iets ook maar niet overeenstemt met dat wat er binnen is, doe het weg.

108 Wat hebt u dan? U hebt een zonnestelsel. Halleluja! Het is God die de sterren op hun plaats stelde en zei: “Blijf daar hangen tot Ik je roep!” Ze blijven daar. Niets zal ze bewegen. Wanneer God een mens in Zijn handen kan krijgen, tot hij zintuigelijk vermogen, geweten, alles gezuiverd kan krijgen, totdat het er staat met God erachter in de geest, dan is er geen duivel in de wereld die daar een twijfel in kan prikken. Juist ja.

Komt hij eraan en zegt: “Je voelt je niks beter.”

109 Uw bewustzijn is daar zelfs niet meer vatbaar voor. De buis is zo helder dat het “Halleluja!” uitroept. De uitlaatklep fluit: “Glorie voor God!” Het straalt het uit, zeker, net zo schoon en helder voor het Woord van God om erdoor te werken, de Kracht van God. Ziet u? Dat is de hoofdzaak.

110 Daar is uw slagveld. Uw slagveld is hier bij het begin, hier in de ziel, hier in uw verstand dat zich openstelt. Het—het verstand is de poort naar de ziel, de poort naar de geest, liever gezegd. Uw verstand opent zich en aanvaardt de geest, of het verwerpt de geest. U kunt zich van kleine dingetjes bewust zijn en kleine gevoelens hebben en kleine sensaties, al deze dingen. Dat heeft er niets mee te maken. Dat zijn gewoon kleine sensaties en zo. Maar als het werkelijkheid wordt, opent uw verstand zich ervoor. Uw verstand aanvaardt het of verwerpt het. Dat is het, vrienden.

God, laat niemand van hen het missen.

111 Zie, het is uw verstand dat de deur opent; of de deur sluit en naar uw geweten luistert, naar uw geheugen luistert, naar uw genegenheden luistert. Maar wanneer uw verstand zich voor deze dingen afsluit, en God, de Geest van Zijn Woord, binnen laat komen, dan blaast het het overige eruit. Elke twijfel is weg. Elke angst is weg. Elke waarneming van twijfel is weg. Elk gevoel is weg. Er staat niets anders dan het Woord van God, en daar kan Satan niet tegen vechten. Nee meneer. Hij kan er niet tegen strijden. Nu, we weten dat dat waar is.

112 Deze gevechten hebben al sinds de dag van de hof van Eden gewoed, de strijd in het menselijk verstand. Satan begon ermee. Wat deed hij toen hij Eva ontmoette? Hij ontkende Gods Woord niet, maar hij vergoelijkte het. Hij stopte hier ergens een paar kleine kanalen dicht. Hij zei: “God heeft zeker wel. . .” Genesis 3:1. Zie? “Zeker heeft God, al deze dingen die Hij—Hij—Hij beloofd heeft. . .” Hij wist dat het Woord juist was. Maar hij wist dat hij er niet zomaar mee uit kon komen en het er zo uit flappen, zo kon uitbazuinen, maar hij—hij—hij verbloemde het.

113 Zoals mama ons vroeger medicijnen liet nemen, en ze probeerde sinaasappelsap in wonderolie te doen. O, ik neem gewoon liever de castorolie zonder de sinaasappelsap! Alles wat huichelarij is! Zie? Ze. . . We moesten 's nachts opstaan, en ze zou ons kolen-olie geven tegen kroep. En ze nam kolen-olie en deed er suiker op; zie je, een beetje huichelachtig. Maar het brandde

gewoon bijna je amandelen uit als je het doorslikte, nadat de suiker weg was.

¹¹⁴ Wel, zo is het nu eenmaal, vriend. Satan probeert er—er huichelachtig over te doen. Hij probeert u iets beters te laten zien, een gemakkelijker manier, een zinniger plan. Maar er bestaat geen zinniger plan dan wat God in het begin heeft gemaakt, Zijn Woord. Hou dat Woord vast. Krijg er vat op. Laat het vat op u krijgen. Blijf erbij. Dat is—daar gaat het om.

¹¹⁵ De strijd woedde toen Eva haar verstand openstelde, om naar haar redenering te luisteren. Dat is de schoorsteenpijp waar het binnenkwam. Dat is de—het kanaal waar het door liep, haar redenering. Zij, in haar ziel redeneerde ze.

¹¹⁶ Haar ogen was gezichtsvermogen. Ze zag de slang. Hij was mooi, knap, veel beter dan haar eigen man. Hij was de listigste van al de dieren van het veld, en hij was waarschijnlijk een knappere man dan haar man. Hij zag eruit als een groot gespierd beest toen hij daar stond. Hoe geweldig dat hij was! En hij probeerde haar te vertellen hoe geweldig dat het was.

¹¹⁷ En het eerste wat ze deed was dat ze haar verstand openstelde. En toen ze dat deed, kregen menselijke redeneringen er vat op. “Nou, zou dat niet spannend zijn?”

¹¹⁸ Dat is wat hij vandaag de dag met een vrouw doet. Een vrouw met een lieve man, vindt een grote, gespierde man. Deze man zal proberen om het redeneren te openen. Onthoud dat dat Satan is. Dat is de duivel. Of andersom, man ten opzichte van vrouw, vrouw ten opzichte van man, allebei. Wat doet hij? Werkt in dat redeneringsvermogen, dat bewustzijn, of iets begint erdoorheen te werken.

¹¹⁹ Maar geef Gods Woord de eerste plaats. Een mens kan niet eens komen. . . Hij kan niet zondigen. . . Halleluja! Hier is het. Dit komt vers. Een mens kan niet zondigen totdat hij eerst Gods Woord terzijde werpt. Hij kan zelfs niet *zondigen*, dat is “om niet te geloven,” totdat hij eerst het Woord van God terzijde legt, de tegenwoordigheid van God, kan hij niet zondigen.

¹²⁰ Eva kon niet zondigen totdat zij Gods Woord terzijde had gelegd, haar kanaal van de redenering naar haar ziel had opengesteld en was begonnen te redeneren. “Wel zeker. Mijn man heeft me deze dingen nooit verteld, maar ik geloof dat u. . . Hij zei me dat ik dit niet behoor te doen, maar, weet u, u maakt het zo echt en zo duidelijk. Ik—ik geloof dat het geweldig zou zijn, omdat u het zo duidelijk voor me maakt.” Zie, daar was de eerste strijd. En door die strijd heeft elke andere oorlog veroorzaakt. En elk bloedvergieten dat ooit is gekomen werd daar in Eden ontstaan. Zij geloofde Gods Woord niet.

¹²¹ En als één kleine jota van Gods Woord niet geloofd werd en al deze problemen veroorzaakte, hoe kunnen we dan terugkomen door het Woord niet te geloven? U kunt

het niet. U moet al deze andere dingen afsluiten, bewustzijn, herinneringen, en zeggen. . . redeneringen, en al deze andere dingen. “Redeneringen eruit werpen.” We beredeneren het niet eens, helemaal niet.

¹²² We aanvaardden gewoon het Woord op de grond van “God heeft het gezegd,” en het laat een stroom tussen u en God ontstaan. Elk kanaal tussen u en God komt dan open.

¹²³ Daar ligt de strijd, de allervoorste frontlinie. Laten we geen .22 geweer gebruiken, laten we een—een atoombom nemen. Laten we het werk goed doen. Laten we Gods atoombom nemen. “Wat is het, Broeder Branham?” G-e-l-o-o-f in Zijn Woord. Dat is Gods atoombom. Het laat ziekte en duivelen links en rechts wegvliegen. Het—het verdelgt ze. Desintegreert. . . O, het. . . Het vernietigt gewoonweg. Het doet alles wat goddeloos is uiteengaan. Wanneer die bom van geloof daarin valt met het Woord van God erachter, blaast het elke duivel, elke ziekte, elke kwaal op.

¹²⁴ U zegt: “Is dat juist, Broeder Branham? Waarom doet het het dan bij sommigen wel en bij anderen niet?”

¹²⁵ Het is vanwege het kanaal. U kunt ernaar kijken en het zien. Maar u moet het *hierbinnen* hebben *deze* kant uit kijkend. Niet van *daarbuiten* naar binnen kijkend; u moet binnen zijn en naar buiten kijken. Zie? U kunt niet via redenering komen. U kunt niet door deze andere dingen komen. U moet regelrecht door Gods kanaal komen, regelrecht de ziel binnen. En hoe doet u het? Wat is het laatste kanaal?

¹²⁶ Het zal regelrecht verder reden- . . . Zegt u, zintuigen: “O, ik—ik kan het voelen. Ja, daar is het. Hm-hm. O, ik—ik, misschien ruik ik het wel of zo. Deze dingen zijn er. Ja.” Vervolgens redeneert u: “Wel, het lijkt erop of hij zou moeten weten waar hij het over heeft. De dokter zegt dat ik niet beter kan worden. Dat zal wel.” Ziet u, daar hebt u—bent u fout. Dat is de duivel die daar staat. Dat is de duivel die deze dingen u naar binnen werkt. Geloof het niet.

¹²⁷ “Halleluja! Gods Woord zei dat ik . . . ‘Voor alle dingen wens ik dat het u in alles wel gaat en dat gij gezond zijt.’ Jazeker.” Hoe kunt u daar een echte soldaat wezen? Zie: “‘Ik wil dat gij gezond zijt.’”

¹²⁸ Daar is het, die kanalen daar. Als u ze alleen maar open kunt krijgen. Ga er nou niet gewoon omheen.

¹²⁹ Als Satan dan daar doorheen kan komen, langs het geweten en al deze andere dingen, dan komt hij hier helemaal aan het eind van de ziel, in het verstand. Nu, als hij u er maar toe kan krijgen. . . U zult nooit—u zult er nooit een van zien, tenzij u hem eerst *hier* hebt binnengelaten. U moet hem binnenlaten. Wanneer hij dan binnen is gekomen, heeft hij het voor het zeggen. Wat doet hij dan? Hij begint het bewustzijn te gebruiken. Hij

begint *dit* te gebruiken, begint *deze* uitgang te gebruiken. Welke? Zien, proeven, voelen, ruiken, horen; voorstellingsvermogen, bewustzijn, geheugen, redenering, genegenheid. Hij begint al die verschillende kleine kanalen te gebruiken, zolang hij maar binnen kon komen, boven *deze* hier. Hij moet eerst in uw gedachten komen, en u moet het aanvaarden. Het kan . . . Luister. Het kan tegen u op beuken, maar het kan niet bij u komen, totdat u het aanvaardt.

130 Toen Satan naar Eva toeliep en zei: “Weet je, de vrucht is begerlijk,” stopte ze een ogenblik. O, toen maakte ze een fout, toen ze een ogenblik stopte.

131 Stop nergens voor. U hebt de Boodschap. Jezus leeft. God is een Genezer. Dat is de Boodschap. Stop nergens voor, voor geen redeneringen, nergens voor.

132 Maar ze stopte een ogenblik. Toen was het dat Satan regelrecht die gedachten binnenstapte. Zei: “Wel, het klinkt logisch.” O, doe dat niet. Neem gewoon wat God zei.

133 Abraham, wat als hij zou zijn gestopt voor redenering, toen Hij hem vertelde dat hij een baby zou krijgen bij Sara, en zij was vijfenzeventig en hij vijfenzeventig? En toen hij honderd was en zij—en zij negentig was, hij—hij—hij beleed alsnog dat Gods Woord waar was. En hij noemde die dingen die het niet waren als waren ze er. Zie? Hij. . . Zelfs hoop, was er enige hoop? Hij gebruikte niet eens hoop.

134 “Wel,” zegt u, “ik hoop dat het goed met me kan komen. Ik hoop dat ik gezond word. Ik hoop dat ik de Heilige Geest krijg. Ik hoop dat ik een Christen ben. Ik hoop dat ik *dit* doe.” Dat wilt u niet.

135 Abraham beschouwde dat niet eens. Amen. “Tegen hoop geloofde hij nog steeds Gods Woord.” Geloof gaat verder dan hoop. Geloof komt van *hier* binnenin. Geloof komt van *hier*.

136 Hoe komt hij binnen? Door dit verstand, dit—deze deur, het strijdfront dat er staat.

137 Nu, wanneer u de strijd in stelling brengt! Nu, de duivel zit vanmorgen vlak bij elk hart. Hij zit bij het hart van dit kleine meisje. Hij zit bij uw hart. Hij zit daar overal om toe. Hij zegt: “O, ik heb je het al eerder zien proberen. Ik heb dat al eerder gehoord.”

138 Gooi hem eruit. Dat is alles. Gooi hem eruit. Wat zei de Bijbel hier, onze tekst? “Om hem eruit te werpen.” Juist. “Werp hem eruit.” We zijn getraind.

139 Ik denk wel: “Wat is er aan de hand met ons predikers?” Ik vraag me af welk soort training wij hebben gehad.

140 God is aan het trainen voor deze grote strijd. Matteüs 24 zei daar, en ook Daniël 12, zei “dat er een tijd van benauwdheid zou zijn zoals er nooit tevoren op aarde is geweest.” En we leven in

die tijd, waarin cultuur en opleiding en zo het Woord van God hebben verdrongen, en zijn tot redeneringen gekomen enzovoort. De strijd is nu aan de gang. Wie zal er standhouden? Halleluja! De strijd staat klaar om van start te gaan. Ze staat nu in slagorde. Kijk naar hoe zo'n oppositie we er hebben.

¹⁴¹ Wie zal als David zijn? Die zei: "Laat u die onbesneden Filistijn de legers van de levende God uitdagen? Ik zal hem bevechten." Amen. God wil vanmorgen mannen en vrouwen die kunnen opstaan en zeggen: "Ik zal de Here op Zijn Woord nemen." Amen. Ongeacht wat faalt, waar *deze* en *die* en *wat diegene* deed. Dat heeft er niets mee te maken. Jullie Sauls enzovoort, als u bang voor hem bent, ga dan terug naar waar u hoort. Maar Gods leger rukt op, amen; dappere mannen, mannen van—van—van geloof, mannen van kracht, mannen van begrip. Ze hoeven niet slim te zijn. Ze hoeven niet opgeleid te zijn. Ze moeten kanalen zijn. God neemt die kleine kanalen.

¹⁴² Ze stopte een ogenblik om te redeneren en zei: "Welnu, laten we eens zien." Wel, net als, wat als . . .

¹⁴³ Deze kleine dame vanmorgen, ongetwijfeld heeft de dokter haar verteld dat ze zo ongeveer aan het eind van de weg is, "dat er niets meer gedaan kan worden." Welnu, dat is, die dokter; ik veroordeel hem niet. Die man is een wetenschapsman. Hij ziet dat de ziekte het lichaam van het kind heeft overwonnen. Het valt niet meer tegen te houden. Hij heeft geen medicijn om het tegen te houden.

¹⁴⁴ Zo zou die kanker die vrouw overwonnen hebben; zeker, de dood had die baby overwonnen; maar onze Opperbevelhebber, halleluja, van dit grote leger, Hij is de opstanding en het Leven. Niets kan Hem overwinnen. Halleluja!

¹⁴⁵ Het brein van het leger ligt in zijn bevelhebbers, de intelligentie. Rommel, in Duitsland, was het brein van Duitsland; niet Hitler. Rommel! Jawel. Eisenhower! Legermensen! Patton! Die mannen die aan het front waren, het hing ervan af hoe zij het bevel gaven. U volgt uw aanvoerder, als hij de juiste soort generaal is. Als hij van de juiste soort is, als hij een vier-sterren generaal is, als hij zich bewezen heeft, als het bewezen is dat hij goed is, volg hem dan. Ook al lijkt het voor u fout, ga door naar het front. Doe wat hij u gezegd heeft.

¹⁴⁶ Halleluja! Wij hebben een vijf-sterren-Generaal dat J-e-z-u-s wordt gespeld, die vijf sterren op ons plaatst: g-e-l-o-o-f. Hij heeft nog nooit een strijd verloren. Halleluja! Hij overwon de dood, hel en het graf. Ruim de duivels uit de weg. Hij is de grote Opperbevelhebber. Dus de duivel komt gewoon niet aan bod.

¹⁴⁷ De grootste strijd die er ooit woedde, staat er nu voor klaar. Jazeker. O! Halleluja!

¹⁴⁸ Wanneer ik eraan denk! Toen ik er stond en Hem dingen zag doen, Hem dingen zag openbaren, dingen onthullen en zeggen:

“Het zal op *deze* wijze zijn en *die* wijze,” en daar gebeurt het! O, *hier* achterom kijken en zeggen: “Wie is deze grote Leidsman?” O, ik kijk niet achterom om te zien of het doctor *Zus-en-zo* is. Ik zie wat de Leidsman zei. “Hij is de Leidsman van onze verlossing.” Halleluja! Wat is verlossing? Bevrijding! Glorie! “Hij is de Leidsman van onze verlossing.”

¹⁴⁹ Het grote uur van aanvallen is nabij. Halleluja! Soldaat, met fonkelende wapens en vliegende vaandels! Geloof en twijfel stellen zich vanmorgen in slagorde in deze tabernakel op; twijfel aan de ene kant, geloof aan de andere. Soldaten, sta op uw post van plicht. Halleluja! Onze Leidsman, de Morgenster, voert ons aan. Hij trekt nooit terug. Hij kent niet eens het woord terugtrekken. Hij hoeft niet terug te trekken. Amen. Zeker.

¹⁵⁰ De grootste strijd die ooit werd gestreden, ze is nu hierbinnen bezig, ja meneer, tussen leven en dood, tussen ziekte en gezondheid, tussen geloof en twijfel, o tjonge, tussen vrijheid en slavernij. De strijd woedt! Poets je speren, soldaten. Poets de wapenrusting op. God maakt zijn soldaten klaar. Amen. God zalft Zijn leger.

¹⁵¹ Amerika kleedt hun soldaten met het beste wat ze maar aan kleding kunnen vinden: stalen helmen en wapenrustingen en wat ze ook maar hebben, gepantserde tanks, waar ze maar in zitten.

¹⁵² God kleedt Zijn leger. Halleluja! Wat voor uitrusting gebruiken we? De Geest van het Zwaard, het Woord van God! Amen! “Het Woord van God is scherper dan een tweesnijdend zwaard,” Hebreëen 4, “en scheidt zelfs gewrichten en zelfs het—het merg en been, zelfs een Oordeler van de gedachten van het verstand.” Het Woord van God! Om Zijn Woord te geloven, en dat is de manier waarop God bewapent.

¹⁵³ Dat is wat Hij Eva gaf om haar mee te bewapenen. En zij brak haar wapenrusting af. Hoe deed ze dat? Door haar verstand open te stellen voor redenering. U redeneert niet over Gods Woord. Het heeft geen beredenering. U. . . Het is gewoon Gods Woord. Er is geen—er bestaat geen twijfel over. Er is geen redenering bij. Het is Gods Woord. Punt uit. Klaar ermee. Dat maakt het voor altijd vast.

¹⁵⁴ Zie je wat ik bedoel, lieverd? [De zieke zuster zegt: “Amen.”—Red.] Het is Gods Woord. God heeft het beloofd. God heeft het gezegd.

¹⁵⁵ Ze zeiden tot Abraham: “Hoe weet u dat u die baby zult krijgen?”

“God zei het.” Daarmee stond het vast.

“Wel, waarom heb je hem nog niet?”

¹⁵⁶ “Ik weet niet wanneer ik hem zal krijgen, maar ik zal hem krijgen. God heeft het gezegd. Dat zal me geenszins tegenhouden.” Hij riep. . .

157 “Waarom ga je niet terug naar je huis waar je vandaan komt?”

158 “Ik zal een pelgrim en een vreemdeling zijn in dit land.” Amen! . . . ? . . . “God gaf de belofte. God zal de baby hier geven in dit land waar Hij mij heen stuurde.” Halleluja!

159 God zal u genezen, hier in deze atmosfeer van de Heilige Geest waar Hij u heenzond. God zal het u geven. Geloof het slechts. Amen. Maak die kanalen open van de ziel en het lichaam, zintuigen en bewustzijn, en laat Gods Woorden gewoon eerst doordringen, neem dat verstand. Daar bevindt zich het slagveld.

160 Niet zeggen: “Wel, als ik het kon voelen, als ik de heerlijkheid van God zou voelen vallen! O!” Dat heeft er niets mee te maken; helemaal niets.

161 Open dat verstand. Dat is het slagveld. Daar is waar de strijd plaatsvindt, hier in de frontlinie, uw verstand. Open het en zeg: “Ik . . . Elke twijfel, ik betwijfel mijn twijfels.” Amen. “Ik betwijfel nu mijn twijfels. Ik geloof Gods Woord. Hier kom ik, Satan.” Er zal iets gebeuren. Het zal het ook. Ja meneer.

162 Hij zalft Zijn dienstknechten met Zijn Geest. Hij zendt hen engelen. Mensen maken er soms gekheid over, “engelen.” Laat me—laat me hier even met u ergens wat opzoeken, even een ogenblikje. Laten we een ogenblik naar Hebreeën gaan. Hebreeën, het 4e hoofdstuk, 4e hoofdstuk, en laten we . . . Ik bedoel het 1e hoofdstuk van Hebreeën, en laten we naar het 14e vers gaan.

Zijn zij niet allen dienende geesten, uitgezonden . . . die uitgezonden worden ten dienste van hen die de zaligheid zullen beërven?

. . . wie van de engelen heeft Hij . . . gezegd: Zet u aan Mijn rechterhand . . . ?

. . . alle engelen van God . . .

163 Nu, hier komt de Bijbel er weer en vertelt ons hier dat God engelen zendt. Glorie! Wat zijn ze? “Dienende geesten.” Glorie! Dienende geesten, gezonden (van waaruit?) vanuit de tegenwoordigheid van God. Om wat te doen? Zijn Woord te bedienen. Amen! Ze zijn er niet om een of andere theologie van een of andere denominationele groep te prediken, maar om Zijn Woord te bedienen. Dat is het. “Dienende geesten, die worden uitgezonden.”

164 Hoe weten we dat ze dat zijn? De Bijbel zei “dat het Woord van de Here tot de profeten kwam.” Is dat juist? Deze engelen bedienen Zijn Woord door Zijn Geest; bedienen het Woord door de Heilige Geest. En de Geest en het Woord kwamen tot de profeten, en de profeten hadden het Woord van God. Dat is de reden dat ze de wonderen konden doen die ze deden. Het was niet de mens; het was de Geest van God in de mens, de Geest

van Christus in de man. Want het Woord van God . . . Wat had hij gedaan? Had elk kanaal gereinigd. God had hem gekozen, en hij was gezalfd met de Heilige Geest. En hij was het zelf niet. Hij deed niets totdat hij het in een visioen zag. Elia zei op de berg Karmel: “Dit alles heb ik gedaan op Uw bevel. Nu, Heer, moge het bekend worden dat Gij God zijt.” O, God zij geprezen!

¹⁶⁵ Ik heb het zo vaak gezien, wanneer u de Geest van God een plaats ziet treffen, en die plaats onder de zalving komt! Als deze kleine groep hier vanochtend alleen maar deze gezindheid hier aan kon nemen, elke twijfel uit de weg kon ruimen! Hoe kunt u nog langer twijfelen, wanneer u de doden ziet—de doden die worden opgewekt, de lammen die lopen, de blinden die zien, de doven die horen?

¹⁶⁶ De Engel des Heren, zelfs Zijn foto die hier aan de muur hangt, het heeft overal de wetenschap verstedt doen staan. Wat doet Hij? Blijf bij het Woord. Amen! Het velst elke duivel. Jazeker. Wat is het? “De dienende geesten, gezonden vanuit de tegenwoordigheid van God,” om de sprekers van het Woord, die bij het Woord blijven, te zalven. En Hij bevestigt het Woord met tekenen die volgen, brengt Jezus als dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Daar is Hij.

¹⁶⁷ Hoe zouden we kunnen twijfelen, terwijl Hij zowel wetenschappelijk, qua materie, geestelijk, op elke mogelijke wijze, is bewezen dat Hij *hier* is?

¹⁶⁸ Wat is er aan de hand? Het is in onze gedachten. We stellen ons verstand open voor de zaak, zeggen: “Wel, ik weet nog niet of het zo zou kunnen zijn. Misschien als ik me morgen beter voel.” O, dat heeft er helemaal niets mee te maken.

¹⁶⁹ Zoals ik vaak heb gezegd, had Abraham tegen Sara kunnen zeggen. . . Ze was al voorbij de leeftijd van—dat ze een vrouw was. U weet wat ik bedoel; het is de tijd van leven, haar achtentwintig dagen. Zie, ze was vijftien jaar oud. Ze was er waarschijnlijk al vijftien, twintig jaar overheen. En hij zei tegen haar dat misschien, na een paar dagen, zei: “Voel je je al anders, lieverd?”

“Geen enkel verschil.”

¹⁷⁰ “Dat heeft er helemaal niets mee te maken. We gaan hoe dan ook gewoon verder. Welnu, als je weer als een—een jonge vrouw begint, dan weten we het, door dat bloed van het leven, wel, dan komen we erachter dat het de baby zal opvangen, en alles zal dan in orde zijn. Voel je je vandaag nu anders? Het is al een maand geleden dat Hij het me beloofde. Voel je je anders, lieverd?”

¹⁷¹ “Nee hoor, Abraham. Er is geen enkel teken, niets. Ik—ik ben nog precies zoals ik—ik nu de laatste paar jaar ben geweest. Er is geen enkel verschil.”

“God zij geprezen! We zullen hem hoe dan ook krijgen.”

172 “Bedoel je, Abraham, op . . . Kijk, als Hij het je beloofde, zou Hij ons zeker zo een teken hebben gegeven. Zeker zou Hij ons een teken hebben geven.” Ha! Halleluja!

173 “Een zwak en overspelig geslacht zoekt naar tekenen.” Dat klopt. Hij had een teken. Wat was het? Gods Woord. Dat was het teken.

174 Hoe zou God dit kind kunnen genezen? Gods Woord zei het; als ik een gevoel ervaar of niets waarneem. Als ik . . . Maakt niet uit wat er gebeurt, God zei het. Daarmee is het definitief.

175 Abraham zei: “Haal je hoeden en alles bij elkaar, we vertrekken naar het land.”

“Waar ga je heen?”

176 “Ik weet het niet.” Amen. “Maar we gaan hoe dan ook. Hier gaan we!” Ze pakten in en gingen. Halleluja! Dat is het werkelijke Woord van God. Wat was het dat hem hield? De belofte van God, het Woord van God. “We zullen hem krijgen.”

177 “Kom uit van onder uw volk, Abraham. Ze zijn, want ze zijn twijfelaars en ongelovigen. Ze zullen u in dezelfde situatie brengen. Kom eruit. Scheid u af, en leef voor Mij.” Wat is het? “Laat alles waarvan u zich bewust bent en uw zintuigen en zo achter u. Open uw verstand en bedenk dat Ik het ben. Kom, leef met Mij.” Amen.

178 God roept ieder Zaad van Abraham deze morgen tot datzelfde soort leven. De grote strijd is nu gaande, wereldwijd. God wil dat Zijn kinderen zich afscheiden, van wat? Zien, proeven, voelen, ruiken, horen; verbeeldingen, bewustwording, herinneringen, redeneren, genegenheden; alles. Om hun verstand te openen en het Woord binnen te laten komen en met het Woord te marcheren. Dat is een echte soldaat.

179 Dat is de manier waarop de sterren staan. Het zonnestelsel is niet veranderd; de dierenriem. De morgenster komt elke morgen op op haar post, precies zoals ze het deed toen de aarde werd geschapen. De avondster neemt haar plaats in; elke ster. De Kleine Beer, en precies op de juiste, gepaste tijd staat precies waar ze hoort te zijn. De Poolster staat onbeweeglijk en verandert nooit van plaats. Halleluja! Alles draait om de Poolster, alle anderen, omdat ze precies in het midden van de aarde staat.

180 Dat is Christus. Amen. Hij staat daar, beveelt Zijn leger als een groot Kapitein.

181 Zoals Mozes op de berg met zijn handen opgeheven, en Israël vocht en hakte hun weg erdoorheen, en hij stond er met zijn handen omhoog geheven. Hij stond met zijn handen omhoog totdat de zon onderging. Ze moesten zijn handen omhoog houden. Dat was Mozes.

182 Hij was een type van Christus. Om er zeker van te zijn dat Zijn handen omhoog bleven, werden Zijn handen aan

het kruis genageld. Halleluja! En Hij beklom de wallen der heerlijkheid vandaag, met Zijn bebloede klederen, voor God, aan de rechterhand van Zijn Majesteit daar. En de strijd, tot iedere soldaat zijn weg erdoorheen zal hakken. Het maakt mij niet uit wat er plaatsvindt; met het Woord van God zal hij zich naar vrijheid toe weghakken. Amen.

¹⁸³ Als een kuiken in een ei, wat als hij bang is om te piepen? Wat als hij bang is om het ei te pikken? Wat als het kuikentje in het ei, een vogel, bang was om op de eierschaal te slaan? Wat als hij aan de buitenkant een geluid zou hebben gehoord dat zei: "Sla niet op die dop, je zou jezelf zeer kunnen doen"? Maar de natuur zelf, in de vogel, zegt hem: "Pik ertegen! Sla er een gat in."

¹⁸⁴ Laat al de oude organisaties zeggen: "De dagen van wonderen zijn voorbij. Je zult jezelf zeer doen. Je gaat af in fanatisme."

¹⁸⁵ Pik gewoon tegen de schaal, zo hard als u maar kunt. Halleluja! "Satan, ga weg! Ik kom hieruit vandaan." Dat is 'm. "Ik blijf hier niet langer liggen. Ik blijf hier niet langer zitten. Ik ben niet langer op het grondgebied van deze oude duivel. Ik pik mij vanmorgen een weg naar buiten. Amen. Ik ben een adelaar." Amen! Halleluja!

¹⁸⁶ Maar die kleine adelaar, die nek als van een mechanische hamer die daar tegen die dop pikt. Ongeacht hoe hard de schaal was, hij pikte er dwars doorheen. Voor je het wist kon hij zijn vleugels een beetje uitslaan. Het was in orde met hem.

¹⁸⁷ Pik uw weg naar buiten. Juist ja. Hoe doet u dat? Door het te laten dreunen met: "ZO SPREEKT DE HERE. ZO SPREEKT DE HERE. ZO SPREEKT DE HERE." Eindelijk begint u wat frisse lucht te ruiken. "ZO SPREEKT DE HERE." U hebt uw hoofd al buiten. "ZO SPREEKT DE HERE." Druk nu hard door, u komt eruit!

¹⁸⁸ Hij gaat nooit meer terug in de dop. Amen. Hij is vrij. O tjonge! Vestigt dat Woord zich eenmaal door al die zintuigen en bewustzijn en dergelijke om zich *hier* te vestigen, en als dat verstand zich opent en het toelaat. O God, heb genade! Er is niets meer om het ooit weer in slavernij te brengen. U bent vrij. Hij die de Zoon heeft vrijgemaakt is uit de dop. Uw denominatie kan u nooit meer terugroepen. De duivel zou u nooit meer iets aan kunnen doen. Hij kan dan sissen en gieren.

¹⁸⁹ Maar u bent op de hoofdweg en gaat met hoge snelheid, o tjonge, en gaat op de Koninklijke hoofdweg, een gezalfde strijder van het kruis. En al u arenden, met geloof, verkondig Jezus het Licht van de wereld, ga op de Koninklijke hoofdweg. Zeker. Ja meneer!

¹⁹⁰ Dit zijn "dienende geesten" gezonden vanuit de tegenwoordigheid van God om dienaren te zijn, om wat te bedienen? Zijn Woord; niet een of andere theologie, maar Gods

Woord. Ze zijn dienende geesten, van God uitgezonden om te dienen. Dienende geesten! O! En vergeet niet dat als het iets buiten het Woord dient, dan kwam het niet van God. Want: "Uw Woord is altijd in de hemel betuigd." Altijd, in de hemel, waakt het Woord. . . waakt God erover. En Hij zal nooit een geest zenden om iets anders dan het Woord te dienen.

¹⁹¹ Hij zal nooit een geest zenden met een geweldig groot D.D.D., Ph.D. doctorstitel en z'n boord achterstevoren, allemaal zo, die zegt: "Wel, natuurlijk, de dagen van wonderen zijn voorbij. Dat weten we allemaal." Nee, nee. Dat kwam niet van God. Het is in tegenspraak met het Woord. Amen.

¹⁹² Hij zendt degenen die de Geest van het Woord bedienen. Amen.

¹⁹³ O, ik had nog zo'n vier of vijf dingen, maar ik zal het nu laten liggen en het volgende zondag opnemen. Goed.

Satan en zijn demonen zijn gezalfd.

¹⁹⁴ Als deze engelengeesten gezalfd zijn om u het Woord te brengen om te maken dat u het Woord gelooft, nu, zou u in kunnen zien dat u ooit een profeet, een echte profeet van God, Gods Woord hoort ontkennen? [Samenkomst zegt: "Nee."—Red.] Nee meneer. Wat gebeurde er toen de organisaties van hun dagen opstonden en zeiden: "Nu, hij is fout"? Hij stond in zijn eentje en stond alleen. Hij zei: "Het is juist."

¹⁹⁵ Kijk eens naar Micha daar die dag, de kleine heilige-roller, zie, zoon van Jimla. Er waren vierhonderd gezalfd, werden ze verondersteld te zijn, gezalfd profeten die daar stonden, allemaal goed doorvoed en verzorgd en geweldige academische graden en heel bestudeerd en verfijnde geleerden. Zeiden: "Trek op, onze trouwe koning. De Here zij met u. Dat behoort ons toe. Jozua gaf het aan ons. Dus trek op en neem het. Dat is helemaal juist. Trek op en neem het in. Wat. . ." Hij zei: "Wel, Joz- . . ."

¹⁹⁶ Weet u, Josafat zei: "Is er ergens niet nog een?" Wel, ze hadden er vierhonderd. Waarom de vierhonderd niet geloven? Hij zei: "Maar zeker hebt u er ergens nog een."

¹⁹⁷ Zei: "Ik—ik . . . Wel, we hebben er nog een. Er is nog een, maar o, ik haat hem." Hm! Zie?

¹⁹⁸ "Daar—daar, dat is de man waar ik graag naar zou willen luisteren, zie." Zei: "Breng hem hier. Laten we eens zien wat hij zal zeggen."

¹⁹⁹ En zo gingen ze heen en vertelden het hem, zeiden: "Luister nu. Bereid je prediking vanmorgen goed voor, want je gaat voor de koning prediken. Je predikt voor de—de hele. . . predikersraad van *zus-en-zo*, ziet u, van Palestina, de hele raad van predikanten. Nu, denk eraan, dit is wat ze zeiden. Ga hetzelfde zeggen. Geloof hetzelfde." Die kleine. . .

200 Hij—hij had daar de verkeerde man te pakken. Die man was van dat oude redeneren weggegaan. Hij had de kanalen schoongemaakt, zie, zijn bewustzijn.

201 “En, wel, nou, weet u wat ze zullen doen? Als u hetzelfde zegt, denk ik dat ze u districtsoudste maken. Waarschijnlijk doen ze dat. Ze zullen—ze zullen u algemene opziener maken van het plaatselijke district hier, als u—u het gewoon met hen instemt.” Dat was geen echte man van God.

202 Wel, zijn kanalen waren schoongemaakt, heel zijn geweten en alles helder was rein. Zijn verstand was open voor het Woord van God. En het Woord van God alleen zou hij geloven. Dat zijn dienende geesten. Dat is een dienende geest.

203 Hij zei: “Ik weet nu niet wat te zeggen. Maar ik zal u dit vertellen, ik zal alleen zeggen wat God me vertelt te zeggen.”

Dus wachtten ze die nacht. Hij kreeg een visioen.

204 De volgende ochtend kan ik me voorstellen dat Micha door de Schriften kijkt en zegt: “Nu, laten we nu eens kijken. Is dat visioen . . . Nu, al die mannen, er is hier ergens iets mis, omdat het in strijd is met wat zij hebben gezegd. Nou, wat stond er? Laten we eens zien wat Elia hier heeft gezegd, de profeet, want we weten dat hij een profeet was. Eens zien wat . . . Het Woord van de Here kwam tot Elia. Ja. En wat stond er? ‘En de honden zullen uw bloed likken. Izebel, de honden zullen haar verslinden. En vanwege de rechtvaardige Achab . . . de rechtvaardige Naboth.’” Toen zei hij . . . Toen hij dat zag, zag hij dat zijn visioen dan helemaal met het Woord van God klopte, dat oude Achab wat stond te wachten.

205 Hij liep er recht heen, zei: “Trek maar op. Maar ik zag Israëel . . .” Zie, toen schaamde hij zich niet om zijn visioen te vertellen, omdat het het Woord van de Here was. Hij wist dat hij die zaak helemaal aan kon nemen. Wat? Hij had zijn hart, zijn verstand geopend voor het Woord van God, en het Woord van God was wederom geopenbaard, dus wist hij dat dat volmaakt het Woord van God was.

206 Nu zegt u: “O, kon ik maar een Micha zijn!” Dat kunt u ook. Dat bent u. Jij ook, lieverd. [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] U bent een Micha, de profeet. Wat kunt u doen? Uw verstand openen. Wat probeer ik u vanmorgen te vertellen? Het Woord van de Here. Zie? Open uw verstand, zeg: “Nu, weet u, ik geloof dat ik genezen kan worden.” Wel, wat is het dan? Is het het Woord van de Here? Zeker is het het Woord van de Here.

207 En deze vent hier zegt: “De dagen van wonderen zijn voorbij. U kunt *dit* niet. En u . . .” Vergeet het maar. Stel God op de eerste plaats.

208 Hier komt het Woord van de Here, en hij sprak het, en zo was het.

209 Nu, wat deed Satan? Satan had de anderen gezalfd. Nu, Satan zalft zijn dienstknechten. O zeker. Hm-hm. Zeker. Hij zalft zijn dienstknechten. Waarmee zalft hij ze? Met ongeloof. Satan en zijn demonen zalven de mensheid om Gods Woord niet te geloven.

210 Nu, als u daar een bevestiging van wil, ga dan naar Genesis 3:4. Laten we daar even naar teruggaan en er even een ogenblik naar luisteren om te zien of dat niet zijn eerste tactiek is. Dat was het eerste wat hij deed. Hij verlaat nooit zijn tactiek. Hij gebruikt het altijd. Nu, kijk eens of dat—dat het is. Nu, hij was het niet oneens over het Woord. Hij zorgde er alleen voor dat ze het een beetje verkeerd begreep, weet u, om het gewoon te laten klinken zoals hij wilde dat het klonk, niet het hele Woord nemen. Nu, Genesis, ik heb hier Genesis 3:4. Laten we eens kijken of dat er nu stond. Goed dan.

En de slang zei tegen de vrouw: Gij zult zeker niet sterven.

211 “Zeker niet sterven.” Ziet u hoe hij het omgekeerd citeerde? “O, wij geloven dat de dagen van wonderen voorbij zijn. Wij geloven niet dat er zoiets bestaat, dat mensen de Heilige Geest ontvangen zoals ze het met Pinksteren ontvingen. O, hoe u ook wordt gedoopt, het maakt geen verschil.” Ziet u de duivel? Ziet u z’n tactiek? “Wel, als de dokter u zei dat u niet beter kunt worden, dan zit er niks anders op.”

212 Nu, niet om de dokter in diskrediet, hem niet te geloven. De dokter werkt op het vlak van de wetenschap. En de dokter heeft er alles wat hij kon aan gedaan om het leven van die persoon te redden, en het kan niet gered worden, omdat er niets anders meer is wat hij weet te doen. Hij is aan het einde van zijn kunnen. De man is eerlijk. Maar nu, de boom van kennis is in orde, maar als u zover bent gegaan als hij gaat, stap dan over op de Boom des Levens en blijf gewoon doorgaan. Amen. Dat is het. Het werkt maar tot zover. Ja.

213 Nu, wat is nu de tactiek van Satan? Wat heeft hij hier gezegd? Let nu op de 1 en de—het 2e vers. Nu, laat—laat me het 1e vers hier lezen tot en met 3.

De slang nu was het listigste van alle, al het gedierte des velds dat de HERE God gemaakt had. En hij zei tot de vrouw: Is het ook, dat God gezegd heeft: Gij zult niet eten . . . alle bomen in de hof?

214 Luister nu naar hem, hoe gemeen hij ook wordt, en hoe hij—hoe hij dat Woord verbloemt. Zie? Hij . . . Wat probeert hij te doen? Om in haar verstand binnen te dringen. Zie? Hij spreekt tot haar, nadat het Woord daar al gesterkt was.

215 Nu, laat Satan niets geen versterking bouwen. Zie? Hou Gods Woord versterkt in uw hart. Zie? Doet u hetzelfde. Nu kijk, u Micha's.

. . . de vrouw zei tot de slang: Van de vrucht van de bomen in de hof mogen wij eten, maar de . . .

Maar van de vrucht van de boom die in het midden (het midden, zie) van de hof staat, heeft God gezegd: Gij zult daarvan niet eten noch die aanraken; anders zult gij sterven.

216 Zie, nu, dat is het Woord. Ze citeert het weer terug aan hem. Nu, kijk.

En de slang zei tegen de vrouw: U zult zeker niet sterven.

217 Ziet u z'n tactiek? Zie? Wat probeert hij? Dat eerste menselijke wezen, hij probeert die dierbare vrouw daar, Gods dochter, te zalven met een ongeloof in Gods Woord. Dat is het nou wat hij haar probeert te laten doen.

218 Dat is wat hij jou probeert te laten doen, lieverd. [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] Dat is wat hij ieder van u daar probeert te laten doen, u te zalven. En het enige wat u nu moet doen . . . U hebt een vrije keuze. U kunt het nu aannemen als u dat wilt. Maar schop het eruit. Als Eva dat moment niet was gestopt om te luisteren! Stop voor niets. Sta niet stil.

219 Toen—toen Elia Gehazi vertelde, zei: “Neem mijn staf, ga heen en leg hem op de dode baby. En als iemand ook maar tot u spreekt, spreek niet terug. Als iemand u probeert tegen te houden, blijf gewoon doorgaan.”

220 Kijk naar de vrouw toen ze haar knecht riep. Ze zei: “Zadel een muilezel, en ga voort, en stop zelfs niet tot ik het u zeg.” Dat is het.

221 Wanneer u de Boodschap hebt, ga dan door. Amen. Zeg: “Ik kan niet meer opstaan en lopen. Nee, ik word zwak.” Ga gewoon door. Niet stoppen. Leg alles opzij, blijf gewoon doorhakken. Broeder, u hebt het Zwaard in uw hand, blijf gewoon doorhakken.

222 Ik ging eens een football-stadion binnen, en zou gaan prediken. En ik stopte bij de deur en keek daar omhoog. Er stond: “Het is niet de grootte van de hond in het gevecht. Het is de grootte van de vechtlust in de hond.” Dus dat is wat de strijd wint. Ziet u?

223 U zegt: “Wel, kijk. Kijk naar al de grote kerken die hier tegen zijn.”

224 Het maakt me niet uit hoe groot ze zijn. Het is de strijdlust die in de hond zit, dat is wat telt. Het is het geloof dat in het

individue zit. Als u een lafaard bent, ga dan terug naar uw knusse plekje. Maar broeder, als u een soldaat bent, ga daar dan staan. Er is een strijd aan de gang. Goed en kwaad staan in gevecht. Laten we vechten.

225 Zoals Peter Cartwright, die naar een stad ging en zei: “De Here zei me om—om hier te komen en een opwekking te houden.” Hij huurde een oud pakhuis, ging er binnen en begon het schoon te maken.

226 En de grote bullebak van de stad, het pistool op zijn heup, liep ernaartoe. Kwam door de deuren. . . Sommigen van hen, zei: “Wat doet die kerel daar?”

227 Zeiden: “Hij is een prediker. Hij gaat een samenkomst houden, zei hij.”

228 “Wel,” zei hij, “ik denk dat ik er gewoon heen moet om hem op straat te smijten en hem hier weg te jagen. Er zit nu eenmaal niets anders op. We willen geen samenkomsten hier bij ons hebben.”

229 Dus hij gaat erheen, stampt door de deur. En Peter Cartwright had zijn jas aan, weet u, en hij was net bezig de ramen en muren te wassen. Een klein ventje, weet u.

230 De oude prediker lachte hem uit, weet u, omdat hij kip met zijn handen at; wat tegenwoordig etiquette is, weet u.

231 Dus hij was net bezig de ramen te wassen en alles in orde te maken. De grote bullebak liep naar hem toe, trok aan zijn jas, pistool op zijn heup, zei: “Wat ben je aan het doen?”

232 “O,” hij zei, “ik ben ramen aan het wassen.” En bleef gewoon doorgaan met ramen wassen, weet u. Hij had één doel. God had hem gezegd een opwekking te houden. Bleef doorgaan met de ramen te wassen.

Hij zei: “Wij staan hier geen opwekkingen toe.”

233 Hij zei: “O, maar de Here heeft het me gezegd—om deze opwekking te houden.” Zie? Hij ging gewoon door met zijn werk. Zie? Zie?

234 “Wel,” hij zei, “er is één ding wat je—wat je moet begrijpen.” Hij zei: “Ik ben hier in deze stad de baas.”

235 Hij zei: “O ja?” En bleef gewoon doorgaan met de ramen te wassen, weet u.

236 Hij zei: “Voor je een opwekkingsdienst houdt, moet je mij eerst eruit slaan.”

Hij zei: “O, moet ik dat? Nou, dan zal ik dat maar als volgende doen.”

237 Hij trok gewoon zijn jas uit. Liep naar hem toe en greep 'm bij de kraag en sloeg hem tegen de grond en sprong boven op hem. Zei: “Ik moet vechten, wil ik regeren. Vergroot mijn moed, Heer.” Sloeg hem bont en blauw.

Zei: "Heb je er genoeg gehad?"

238 Hij zei: "Ja." Hij stond op en schudde zijn hand. Hij werd die nacht gered in de kerk.

239 Daar hebt u het. Zie? Het is: neem het Woord van God en sla u een weg door elke twijfel. Ziet u het? Zeker, dat is het. Dat is het volgende karwei, laten we het gedaan krijgen. Juist. Het volgende wat me te doen staat is mijn twijfels kwijt te raken, hak het neer. Dat is mijn volgende karwei, is al mijn frustraties uit de weg te ruimen. Als mijn gevoel me vertelt: "Wel, je voelt je slecht," het volgende wat gedaan moet worden is die zaak af te kappen. Juist.

240 U zegt: "Wel, u . . . Ze zeggen me dat . . . Weet u, mijn geweten zegt me, Broeder Branham, dat ik . . ." Wel, u kunt net zo goed die zaak weghakken. U zult niet verder dan dat komen. Klaar gewoon uw volgende klus. Trek uw jas uit en ga er direct tegenaan. Ga gewoon door. Eén doel: "Ik ga winnen." Amen. "Ik kan niet verliezen. Ik ga winnen." Amen.

241 Satan zalft. Zie? Wat is zijn eerste tactiek? Wat was de eerste plaats die hij moest krijgen? Het hoofd. Ze stopte een ogenblik om te luisteren naar wat hij zei. "O, wat zegt u nou?"

242 Daar heeft menige vrouw haar fout gemaakt, en menige man zijn fout heeft gemaakt; juist, een ogenblik gestopt, even een ogenblik gestopt. Hoe vaak heb ik er echtscheidingen en zo van zien komen.

243 "Wel, ik zeg u, Broeder Branham, hij floot net als de 'fuut-fuut', weet u, en ik stopte, en eerlijk, ik—dat was niet mijn bedoeling." Ja hoor. Daar hebt u het.

244 "O, zij, ik zat tegenover haar aan tafel. Ze—ze had de mooiste ogen!" Ziet u? Hm-hm. Ziet u het? Dat is het.

245 De duivel doet hetzelfde. "O, de dokter zei me dat ik niet beter kon worden, dus ik . . ." Daar hebt u het, precies hetzelfde, zie, de grootste strijd die ooit werd gestreden.

246 "Nou, ze zeggen me . . . Ik zag *Die-en-die* die de Heilige Geest beweert te hebben." Ja, u keek naar een of andere huichelaar. En die dan die het ook echt hadden? Jawel. Ja. De duivel zal u wijzen op de een of andere oude kraaien-aas, maar hij zal u de echte duif niet laten zien. Hm-hm. Dat klopt. Hij zal u dat niet laten zien, en hij zal dat voor u verblind houden.

247 O, hij is ook een strijder, vergeet het niet. Maar groot is onze . . . "Groter is Hij die in u is, dan hij die in de wereld is." Maar hou u vast aan Gods Woord; geloof het, u aanvoerders van het leger hier. Hou het fort, broeder. Juist, wees op de post van uw plicht.

248 Dus, ik had eens een klein meisje hier. Misschien zit de dame hier nu. Haar naam was Nellie Sanders. Een van de eerste keren dat ik ooit zag dat een duivel uitgedreven werd. We woonden, nu,

als ik me de plaats maar kon herinneren; en het was ongeveer drie blokken hier verderop, voorbij de begraafplaats. En ik was net prediker geworden en ik predikte hier op deze hoek in een tentsamenkomst.

²⁴⁹ En dat kleine meisje was een van de beste danseressen. Ze ging hier naar de middelbare school, en zij en Lee Horn. En velen van u hier in de stad kennen Lee Horn hier, hij runt de biljartzaal. En dus zij, zij en Lee Horn waren de beste dansers die er in de streek waren. Hij is zelf Katholiek. Natuurlijk betekende religie niets voor hen, dus. . . Nellie en hun. Dus, ze kon heel goed dansen, en hij ook. En ze hadden deze dans hier die ze “black bottom” noemden en “jitterbugs” en al die dingen. En zij was de. . . Die twee waren de besten in de streek.

²⁵⁰ Op een dag wankelde ze hier een avond de samenkomst binnen. Daar viel ze bij het altaar neer, kleine Nellie. Haar hart zij gezegend. Ze lag daar bij het altaar. Ze hief haar hoofd op. En ze huilde en de tranen liepen over haar wangen. Ze zei: “Billy. . .” Ze kende me. Ze zei: “Ik wil zo graag gered worden.”

²⁵¹ En ik zei: “Nellie, je kunt gered worden. Jezus heeft je al gered, meisje. Je moet het nu aannemen op grond van Zijn Woord.”

²⁵² En ze bleef daar. En ze huilde en ze bad, en ze vertelde God dat ze nooit meer zou luisteren naar de dingen van de wereld. Ineens kwam er een lieflijke, zoete vrede over haar ziel. Ze stond daar op, juichte en prees God, God verheerlijkend.

²⁵³ En ongeveer zes of acht maanden daarna kwam ze op een avond door Spring Street.

²⁵⁴ Nu, nog maar een jong meisje, ze was nog maar in haar tienerjaren, ongeveer achttien jaar oud. En ze kwam naar me toe en ze zei: “Hope. . .” Dat was mijn vrouw, die heengegaan is. Ze zei: “Ik wou dat ik eruitzag als Hope en Irene.” Ze zei: “Weet je, ze zijn nooit in de wereld geweest.” Zei: “De wereld zet een stempel op je.” Zei: “Ik heb een ruwe uitstraling.” Zei: “Nu, ik ben ermee opgehouden met make-up en zo te dragen, maar ik zie er zo ruw uit. Zelfs mijn gezichtsuitdrukking,” zei ze, “ik zie er ruw uit.” Ze zei: “Zij zien er zo onschuldig en teder uit.” Zei: “Ik wou dat ik dat nooit had gedaan.”

²⁵⁵ Ik zei: “Nellie, het Bloed van Jezus Christus reinigt van alle zonden, lieverd. Ga door, geloof het.”

²⁵⁶ Wayne Bledsoe, velen van u kennen hem hier, een boezemvriend van mij, en al jaren en jaren. Hij dronk. En hij kwam hierheen met mijn broer, Edward. En hij werd hier op straat dronken, en ik pikte hem op, omdat de politie hem anders zou pakken. En ik bracht hem hierheen. En ik was een prediker en woonde hier bij mijn mama en papa, lang voordat ik getrouwd was. En ik nam hem mee, legde hem daar op het bed. Ik slaapte. . . sliep op een slaapbank. Er waren een heleboel

Branhams weet u, tien van ons. En we hadden dus ongeveer vier kamers, en dus moesten we de ruimte met meerderen delen. Dus, ik had een oude slaapbank waar ik op sliep. Ik klapte het zo uit, en—en legde Wayne bij mij in bed. Dronken, moest hem het huis in dragen en hem neerleggen.

257 En ik lag daar. Ik zei: “Wayne, schaam je je niet zo?”

258 En hij zei: “Eh, Billy, praat niet zo tegen me.”

En toen legde ik mijn hand op hem. Ik zei: “Ik ga voor je bidden, Wayne. God zegene je.” En ik was ongeveer, o, ik geloof misschien ongeveer een jaar gered.

259 En dus toen, ineens sloeg er een deur buiten van een—een taxi, en er klopte iemand heel hard aan. “Broeder Bill! Broeder Bill!” [Broeder Branham klopt op de preekstoel—Red.]

260 Dacht: “Mijn goedheid, er moet iemand op sterven liggen.” Ik sprong naar de deur; greep naar m'n oude ding daar, gooide m'n pyjama zo om; en dekte Wayne over. Rende naar de deur.

261 Het klonk alsof het een vrouw was. Ik opende de deur, en dit jonge meisje stond voor de deur. Ze zei: “O, mag ik binnenkomen?”

Ik zei: “Kom binnen.” En ik deed het licht aan.

262 En ze was nu gewoon aan het huilen, zo, en ze zei: “O, Broeder Billy, het is—'t is—'t is afgelopen met me! 't Is afgelopen met me!”

263 Ik zei: “Wat is er aan de hand, Nellie? Heb je—heb je een hartaanval gehad?”

264 Ze zei: “Nee.” Ze zei: “Broeder Bill, ik kwam door Spring straat.” Ze zei: “Eerlijk, Broeder Bill! Eerlijk, Broeder Bill, ik bedoelde er niks slechts mee. Ik bedoelde er niks slechts mee.”

265 Ik zei: “Wat is er aan de hand?” Ik dacht: “Wat moet ik nu met haar?” Ik wist niet wat ik moest doen. Ik was nog maar een jonge man. En ik . . .

266 Zei: “O, Broeder Bill,” zei, “ik ben—ik ben—ik val gewoon helemaal uit elkaar.”

Ik zei: “Nou, rustig aan, zus. Vertel me er alles van.”

267 En ze zei: “Nou,” ze zei, “ik kwam door de straat, en de Redman's Hall . . .” En ze hadden daar altijd op zaterdagavond dansen. En ze zei: “Ik had wat spulletjes en zou naar huis gaan om een jurk te maken.” En ze zei: “Ik hoorde die muziek.” En ze zei: “Weet je,” zei, “ik stopte even een ogenblik.” En zei: “Het werd steeds beter. Dus ik dacht: ‘Weet je, het zal geen kwaad doen als ik hier sta.’”

268 Dat is waar ze haar fout maakte, ze stopte een ogenblik. Ze luisterde alleen maar.

269 Zei: “Wel, ik zal gaan denken.” Zei: “O Here, U weet dat ik van U hou.” Zei: “U weet dat ik van U hou, Here. Maar ik kan

me nog zo goed de tijd herinneren toen Lee en ik al de—de bekers en zo wonnen.” Zei: “My, ik herinner me dat die oude muziek me vroeger aantrok. Nu niet meer.”

270 O-o, o-o! U denkt gewoon van niet. Het heeft u daar al te pakken. Dat is voor hem al goed genoeg zo. Zie?

271 Hoeveel hebben Nellie Sanders ooit gekend? Wel, ik denk heel wat van u wel. Ja. Zeker. Dus zij—ze waren—ze waren . . .

272 Zei, ze zei: “Nou, weet je wat?” Zei: “Misschien als ik daar de stoep oploop,” zei, “misschien zal ik nog tot een paar van hen kunnen getuigen.”

273 O! Zie, u bevindt zich precies op het grondgebied van de duivel. Blijf er vandaan. “Schuw elke schijn van kwaad.”

274 Maar ze liep tot boven aan de stoep en stond daar een paar ogenblikken. En voor ze het wist, lag ze in de armen van de een of andere jongen daar op de vloer.

275 Toen kwam ze tot zichzelf. En ze stond daar te huilen en te doen, zei: “O, nu ben ik voorgoed verloren. Ik . . .”

276 Ik dacht: “Wel, ik weet niet al te veel over de Bijbel, maar ik geloof dat Jezus dit zei: ‘In Mijn Naam zullen ze duivels uitdrijven.’” Ik . . .

277 En Wayne was een beetje nuchter geworden en zat daar te kijken. Zie? Dus ik zei: “Nu duivel, ik weet niet wie je bent, maar ik zeg je nu, dit is mijn zus, en je hebt geen recht om haar vast te houden. Ze bedoelde dat niet. Ze stopte alleen maar een ogenblik.” Dat is echter waar ze haar fout maakte. Ik zei: “Maar je zult uit haar moeten komen. Hoor je me?”

278 En zo helpe mij, God, bij de Rechterstoel, weet het. Die hordeur begon uit zichzelf open en dicht te gaan. “Ka-ploemp, ka-ploemp,” daar bij de deur. “Ploemp, ka-ploemp, ka-ploemp.” Ik dacht.

En ze zei: “Bill, kijk daar es. Kijk daar es.”

En ik zei: “Ja. Wat is dat?”

Ze zei: “Ik weet het niet.”

Ik zei: “Ik ook niet.”

279 En de deur ging “ka-ploemp, ka-ploemp, ka-ploemp,” sloeg zo dicht. Ik dacht: “Wat is hier aan de hand? Wat is er aan de hand?”

280 Ik keek weer zo. En ik zei: “Verlaat haar, Satan! In Jezus’ Naam, kom uit haar!”

281 Toen ik dat zei, leek het alsof er een grote vleermuis, ongeveer zo lang, van achter haar omhoog kwam, met lang haar dat vanuit zijn vleugels en van zijn poten naar beneden hing, zo. En het ging van: “Oeeeeee.” Kwam recht op me af, net zo hard als hij kon komen.

282 Ik zei: “O Here God, het Bloed van Jezus Christus bescherm me mij daarvoor.”

283 En Wayne sprong op in het bed, keek. En daar was het als een grote schaduw, cirkelde rond en kwam voorbij en dook neer achter het bed. Uit het bed ging Wayne, in de kamer ernaast, zo hard als hij kon. Dus wij. . .

284 Ik nam Nellie en nam haar mee naar huis. En kwam terug, en ik kon niet. . .

285 Moeder ging daar naar binnen en schudde de lakens uit en alles. Er was niets in dat bed. Wat was het? Er ging een duivel uit haar. Wat gebeurde er? Ze stopte een ogenblik. [Broeder Branham klopt twee keer op de preekstoel—Red.] Dat was alles.

286 Ga niet eens stilstaan. Wanneer God Zijn Woord in uw hart laat zinken, neem gewoon dat Zwaard en begin te hakken en te snijden. Halleluja!

287 “Ik heb geen tijd om ergens anders op te wachten. Ben net overgestoken, ik heb geen tijd om zelfs maar te acclimatiseren.”

288 Hij zei: “Wel, neem mijn staf en leg hem op de baby. En als iemand tot u spreekt, spreek zelfs niet tegen hem.”

289 Als de duivel zegt: “Hé, weet je wel wat je voelt?” Spreek zelfs niet met hem. Blijf gewoon doorgaan.

290 De duivel, weet u, de duivel zegt: “Maar weet je wat? Weet je, *Die-en-die*, toen zij de Heilige Geest kregen, weet je nog dat zij—zij verloren bijna hun verstand.” Spreek niet eens met hem. Blijf gewoon doorgaan. U weet niets over *Die-en-die*.

291 Het is u en God. Dat klopt. Houdt u aan God. Hij zalft Zijn dienstknechten. Ik moet me haasten. God zalft Zijn dienstknechten. Zie?

292 Nu, ik moet hier een paar aantekeningen overslaan, maar ik zou dit willen zeggen. Hier, luister nu goed.

293 Kleine dame, luister nu goed. [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.]

294 Hier zien we de tactiek van de duivel. Hoe dan? Nu, ik heb hier veel Schriftgedeelten over profeten en zo, waar hij tot hen kwam, en verschillende mensen door de Bijbel heen, en hetzelfde deed. Het is altijd zijn tactiek om te proberen de mensen ertoe te krijgen Gods Woord niet te geloven. Luister, u soldaten van het kruis. Wanneer u één Woord van Gods geschreven Bijbel niet gelooft, ben je ontwapend.

295 Geloof je dat, lieverd? [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.]

296 Dan bent u ontwapend. U geeft u over, u zwakkeling. Doe de hele wapenrusting Gods aan. Amen. We bevinden ons in een strijd. Wat God zei is waar. “Elk mensenwoord is een leugen.”

Zie? Maar zodra u . . . u ertoe krijgt om naar één ding te luisteren, dat is zijn tactiek, dan bent u ontwapend.

²⁹⁷ Naar hoeveel dingen moest Eva luisteren? Eén. Op dat moment was ze ontwapend. Wat deed de duivel? Vloog regelrecht haar gedachten binnen, in haar geest, en daar werd ze bedorven. Is dat waar? Ze werd bedorven, op hetzelfde ogenblik dat ze werd ontwapend, toen ze Gods Woord niet geloofde. Goed. Hier zien we zijn tactiek.

²⁹⁸ Gods soldaten worden opgedragen om “de gehele wapenrusting Gods aan te doen.” Is dat waar? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Nu, als u dat Schriftgedeelte wilt opschrijven, staat het in Efeziërs 6:10 tot en met 13. Zie? We hebben het een tijdje geleden gelezen. Het is onze tekst. Goed. Let op. “Doet aan de gehele wapenrusting Gods.” Laten we . . . Heeft u een paar minuten de tijd? [“Amen.”] Laten we hier even teruggaan. Laten we even kijken wat de hele wapenrusting van God is. Goed. Laten we beginnen bij het 10e vers. Nu, luister nu aandachtig. Laten we de hele wapenrusting van God vinden. “Voorts, mijn broeders . . .” Nu, ik weet dat ik . . . Ik ben . . .

²⁹⁹ Het is nu twintig minuten voor twaalf, zo ongeveer. Ik—ik wil niet . . . Ik wilde u vandaag niet al te lang onderwijzen, maar ik—ik heb misschien nog maar één Boodschap voor ik een van mijn reizen voor de zomer maak, ziet u.

³⁰⁰ En weet u wat? Weet u waarom ik dit doe? Ik zal het u zeggen. Onlangs had ik een droom. Ik was niet van plan het te vertellen, maar het zit net in mijn hoofd. Ik kan het net zo goed vertellen, nadat de Here mij de uitleg heeft gegeven.

³⁰¹ Ik droomde dat ik op het punt stond om een grote rivier over te steken om zendingswerk te doen. En nu, eerst was ik daar met mijn vrouw . . .

³⁰² En hoeveel hebben George Smith gekend, zes-seconden Smith, hier uit de stad? George Smith, zijn zoon zit hier bij de politie. Hij, arme George is nu een alcoholist. Maar hij was een van de beste vechters. Hij was degene die mij trainde, voor ik zelfs naar de YMCA ging, of waar dan ook. Hij trainde ons. En hij was snel, heel snel. Hij was maar een weltergewicht, voor zesenzestig kilo. En hij trainde me. En hij zou daar staan en hij kon zo zijn vuist nemen en me recht in mijn maag raken, me tegen de muur omhoog optrekken, zie, maar, en het maakte me niets uit. Hij had me gewoon geoefend, er was niets bij dan alleen maar trainen.

³⁰³ En toen, ik—ik droomde 's nachts laatst dat ik zes-seconden Smith zag. Nu, het was geen visioen. Het was een droom. En ik zag zes-seconden Smith, een jonge kerels die met hem kwamen te worstelen. En hij, die oude man, ongeveer, o, ik denk zo . . . Ik ben tweeënvijftig. Hij is ongeveer achtenvijftig, zestig. Geen van die jonge knapen konden hem ook maar enigszins aan. Hij zette

ze gewoon in een knoop, zo, legde ze gewoon op de grond en hield ze vast met zijn handen.

304 En ik dacht: “Dat is vreemd.” Ik dacht dat mijn vrouw bij me was, en ik zei: “Dat is vreemd.” Ik zei: “Weet je, Meda? Hij was vroeger mijn trainer.”

Ze zei: “Ik—ik weet dat nog, dat je me erover vertelde.”

305 Ik zei: “Jawel. Met zijn goede training heb ik vijftien professionele gevechten gewonnen, en stopte met—met de zaak; om het Evangelie te prediken.”

306 Op dat moment veranderde het, en ik begon een—een water over te steken. Maar toen ik dat deed; ik ging met een motorboot. Ik keek om en daar zaten twee van mijn broeders in een kano, die zich klaarmaakten om met mij mee te gaan. Ik zei: “Jullie kunnen dat niet doen, broeders. Nee nee. Ik moet alleen gaan.”

307 En de bootsman kwam, en hij zei: “Hier heeft u een boot,” een heel witte, plastic kano.

Ik zei: “Nee. Nee hoor. Dat niet.”

308 Hij zei: “Wel, u kunt er vijftig mijl per uur *deze* richting mee op.”

Ik zei: “Maar ik moet naar *die* kant oversteken.” Zie?

“Nou,” zei hij, “ga met *die* jongens mee.”

309 Ik zei: “Zij zijn geen bootslui. Zij weten er niet genoeg vanaf. Ze zijn enthousiast. Dat halen ze niet. Ze zullen er allebei verdrinken. Ze kunnen het gewoon niet.”

En hij zei: “Bent u . . . kunt u vertrouwen . . . ?”

310 Ik zei: “Luister, ik—ik weet meer over boten dan zij, en ik zou het niet proberen met dat, alleen maar dat soort materiaal.” Ik zei: “Er is een motorboot voor nodig om dat over te steken.” Ik zei: “Er zal iets groters dan dat voor nodig zijn.”

311 En ik zag hem omkijken naar een van de broeders, en zei: “Bent u een bootsman?”

De broeders zeiden: “Ja.” Zie?

Ik zei: “Dat klopt niet.”

312 En de bootsman kwam terug. Hij zei: “Ik zal u zeggen wat u doet.” Zei: “Ze houden van u. Ze geloven u. Maar,” zei, “als u probeert over te steken in de motorboot, zullen ze u proberen te volgen in die kano. Ze zullen allebei omkomen, zie.” Zei: “Ze kunnen u niet volgen.”

En ik zei: “Wel, wat moet ik doen?”

313 En deze bootsman op de kade, hij zei: “Gaat u daarheen terug.” Zei: “Er is maar één kleine voorraadschuur in dit hele gebied, één kleine voorraadschuur. En leg gewoon volop voorraad aan,” zei, “en ze zullen hier blijven. Zij zullen—zij

zullen hier blijven terwijl u—terwijl u weg bent. Maar,” zei, “u moet voorraden aanleggen.”

³¹⁴ En ik was gewoon allerlei kool en knollen en radijsjes en dergelijke aan het bestellen, stapelde ze daarbinnen op, op die manier. Toen werd ik wakker.

³¹⁵ Ik wist niet wat het was, maar nu wel. Ziet u, we leggen nu de voorraden aan, broeders. Dit is een leven dat u alleen moet wandelen.

³¹⁶ Leo, herinner je je nog die droom die je had toen je hier voor het eerst kwam? [Broeder Leo Mercier zegt “Amen.”—Red.] Over de piramide, en jij dacht dat je daarin omhoog kwam. Ik zei: “Leo, geen mens komt hierboven. God moet een man hierboven zetten. Je beklom elke lichamelijke sfeer die beklommen kon worden.” Ik zei: “Je kunt hier niet komen, Leo. Zie? Ga terug naar beneden. Vertel de mensen gewoon dat het van God komt.” Zie? Zie?

³¹⁷ Het is iets waar u—u niet op kunt bouwen, hoe goed broeders en zusters en mijn gemeente en alles ook, en hoe goed andere gemeenten ook zijn en de broeders overal.

³¹⁸ Nu, ik kan niet wegblijven van de kerk daarbuiten. Zegt er iemand: “Wel, waarom gaat u om met die mensen, die Drie-eenheidsmensen, al *dezen*, *die* en *meer*, en de Oneness en Jesus Naam en al die andere dingen daar? Waarom gaat u toch met hen om?” Ze zijn de mijnen. Ongeacht wat ze gedaan hebben, ze zijn de mijnen. Ze zijn mijn preekstoel.

³¹⁹ Toen Israël zo kwaad had gehandeld, dat God zelfs tot Mozes zei: “Scheid u af. Ik zal een nieuwe—nieuwe stam met u beginnen.”

³²⁰ Mozes wierp zichzelf in de weg, zei: “Neem mij voordat U hen neemt.”

³²¹ Ongeacht wat ze hadden gedaan, dat is naar wie ik ben gezonden. Hij zendt een Licht, niet om daar te schijnen waar er Licht is. Waar er duisternis is, daar hoort het Licht te zijn. En je moet tot de mensen komen. Je moet bij ze staan, wat er ook is, u moet wel, in hun fouten.

³²² Israël was zo fout als fout kon zijn. Ze waren zo fout totdat God hen opgaf. Maar Mozes, ik heb me altijd afgevraagd hoe dat ooit gekomen was, maar 't was de Geest van Christus in Mozes. Zie?

³²³ Zie, we waren allen fout. Hij stond voor ons allen toen wij verkeerd waren.

³²⁴ Ongeacht hoe verkeerd ze zijn, laten we onze gemeenschap met niets, wie dan ook verbreken of er afstand van nemen. Zolang we een ziel kunnen winnen, laten we er “slim als een slang, zo onschuldig als een duif,” binnegaan, zie, en proberen elke ziel te winnen die we kunnen.

325 Nu, dit is wat ik deze morgen zeg, is Voedsel opslaan. Voedsel opslaan, zodat u iets zult hebben te eten, zodat u iets zult hebben om u aan tegoed te doen. Neem het op uw banden. Ga in de koelte van de kamer zitten. Wanneer ik misschien lang weg ben, zult u zich nog steeds herinneren dat deze dingen waar zijn. Ga in uw kamer zitten en luister. Ziet u? En dit is Voedsel, dat wordt opgeslagen in de voorraadschuur. Ik weet niet waar de reis heen is. Maar waar het ook heen is, Hij weet waar Hij heen leidt; ik niet. Ik volg gewoon.

326 Nu, wat zei hij hier nu? Luister aandachtig.

Voorts, mijn broeders, wees krachtig in de Here, en in de sterkte van Zijn macht.

. . . wees krachtig . . . in de sterkte van Zijn macht.

Doet aan de gehele wapenrusting van God, opdat u stand kunt houden tegen de listige verleidingen van de duivel.

Want wij worstelen niet tegen vlees en bloed, . . .

Kogels schieten en met messen steken, ziet u, dat is het niet.

. . . maar tegen overheden, tegen machten, tegen de beheersers van . . . duisternis van deze wereld, . . .

327 “De heersers van duisternis.” Wie heerst er over de wereld? De duivel. Jazeker. Wie is al deze dingen die gebeuren, al deze goddeloze dingen die hier overal gebeuren, en deze regeringen, enzovoort? Het is allemaal de duivel. De Bijbel zegt dat. De duivel beheerst de Verenigde Staten. De duivel beheerst Duitsland. De duivel beheerst elk land in de wereld. Ik kom er over een paar minuten op terug, en we zullen zien of hij dit beheerst of niet. Of . . . Elk koninkrijk dat er ooit was en er ooit zal zijn, totdat God Zijn koninkrijk vestigt, wordt beheerst door de duivel.

328 Ik bedoel niet dat iedereen die zich erin bevindt nu de duivel is. Er zitten godvruchtige mannen in—in overheidsfuncties.

329 Over een paar avonden zal er hier een komen, hier om een film hier te laten zien met Broeder Arganbright, hier bij het gebouw. Hij is de diplomaat geweest voor ongeveer vijf verschillende presidenten, Broeder Rowe. En hij is een . . . Hij zal hier, ik denk dat het ongeveer de tweede week van April zal zijn. Broeder Neville zal het aankondigen. En hij is een wonderbare man.

330 Hij zei dat hij in acht verschillende talen kon spreken, geloof ik. Maar toen hij de Heilige Geest ontving, had hij geen taal waarmee hij tot de Here kon spreken, dus gaf de Here hem er gewoon een, zei hij, dus sprak hij tot Hem met die. Gaf hem een nieuwe die hij nooit hoefde te oefenen. Goed.

. . . geestelijke boosheden in hoge plaatsen.

Neemt daarom . . .

331 Nu, luister, al u soldaten nu, vlak voor we de gebedsrij beginnen.

Neemt daarom uw . . . tot u de (h-e-l-e) hele (niet slechts een deel ervan) . . . de hele wapenrusting Gods, opdat u stand kunt houden in de boze dag, . . .

Dat is de dag waarin we leven.

. . . en alles gedaan te hebben, om stand te houden.

Staat dan . . .

332 Amen. Hebt u dat begrepen? Zie je, lieverd? [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] Wanneer u alles hebt gedaan wat u kunt om stand te houden, sta dan. Wankel niet.

Staat dan, uw lendenen omgord hebbende . . .

333 Luister hiernaar. Luister naar wat hier staat. “Uw lendenen.” Dat is uw middelste gedeelte *hier*, zie.

. . . omgord met de waarheid, . . .

334 Wat is de Waarheid? Het Woord van God. Dat klopt. “Uw Woord is de Waarheid.” Goed.

. . . en bekleed met het borstharnas der gerechtigheid;

335 Dat is “doen wat juist is.” Hebt het Woord van God in u, doen wat juist is. “Het borstharnas der gerechtigheid.”

En uw voeten geschoeid met de bereidheid van het evangelie des vredes;

336 Waar ook, naar welke plaats ook heen te gaan, op welk moment ook, voeten geschoeid met het Evangelie. Ziet u? En kijk:

Bovenal, boven alles, neem het schild des geloofs, . . .

337 Dat is wat de pijlen afketst, zie: “Het schild des geloofs.”

. . . waarmede gij al de vurige pijlen van de boze zult kunnen doven.

En neemt de helm des heils, . . .

338 Dat is de ziel . . . Het verstand—het verstand *hier*, het hoofd; bedekt het hoofd.

. . . en het—en het zwaard des Geestes, dat is het woord Gods:

339 Wat laat u deze helm, wat doet hij? Het is een bescherming. Waar is een helm van gemaakt? Van brons. Brons kan niet eens worden gehard; hard, harder dan ijzer. Een koperen hoofddekseel, (van wat?) des heils, de kennis van dit te weten: “En mijn genezing komt van God. Mijn redding komt van God. Mijn ervaring komt overeen met Zijn Woord, niet met de opvatting van de kerken; het Woord!” Amen. Daar hebt u het. Bedekt met een bescherming, de helm des heils, bevrijding. Neem die, en

marcheer dan voorwaarts. O, nu, dat is nu wat we zouden moeten doen. Satans leger. . .

³⁴⁰ Nu, let op, we. . . Ik moet gewoon opschieten, maar ik—ik moet dit laten doordringen.

³⁴¹ Satans leger brengt ziekten. Dat is wat Satan is, hij is een vernietiger. Satan, het hele koninkrijk van Satan is ziekte, dood en verdriet en teleurstelling en zorgen, allemaal van Satan.

God is Leven, geloof, vreugde, vrede, aan *deze* kant. Zie?

³⁴² Nu, dat zijn de twee grote krachten die op dit moment bij elkaar komen. Ze zijn in een strijd gewikkeld. Ze strijden hier op dit moment in het gebouw. Ze strijden dag aan dag met u, elke kracht.

³⁴³ Satan die u volgt, die geweldige grote koninklijke, priesterlijke Goliath, die u probeert de stuipen uit het lijf te jagen. Hij heeft gelijk, maar God. . .

³⁴⁴ U bent versterkt, amen, met het Evangelie, met het Woord der Waarheid om uw lendenen. Glorie! Prediker, dat is wat het is. Helm des heils; het schild des geloofs; en het Zwaard dat u in uw hand zwaait! “Satan, ik kom je tegemoet. Je treedt me tegemoet in de naam van de wetenschap. Je treedt me tegemoet in de naam van—van cultuur. Je treedt me tegemoet in de naam van organisatie. Je treedt me tegemoet in de naam van *dit, dat* of *wat ook maar*. Maar ik treed je tegemoet in de Naam van de Here God van Israël. Ik kom je achterna. Ga uit de weg!” Zelfs de dood zelf kan daar geen stand houden. Hak er een gat dwars doorheen. Juist ja.

³⁴⁵ Satans leger brengt ziekten, en Gods leger heeft de opdracht om ze uit te drijven. Amen. Daar hebt u het. Elke keer dat Satan iets op u werpt, hoort Gods leger hem eruit te werpen. Amen. Eruit werpen!

³⁴⁶ Dat is nu de techniek die God gebruikte. Satan gebruikte het leger van vernietiging om Gods Woord niet te geloven en zich een beter koninkrijk te vestigen dan Michaël had, en God wierp hem eruit.

³⁴⁷ Gods methode is om het kwade uit te werpen. Redenering uit te werpen. Bijgeloof eruit te werpen. Zorgen eruit te werpen. Ziekten eruit te werpen. Zonde eruit te werpen. Amen. U staat erboven, opgestaan in Christus Jezus, gezeten in hemelse gewesten, met elke duivel onder uw voet. Als hij zijn kop erin begint te steken, wat. . .

³⁴⁸ Weet u, je bent dood. Uw leven is verborgen. Wat is *dood*? U bent dood voor wat u voelt. U bent dood voor uw geweten. Uw eigen menselijke wil zou zeggen: “Ja, ik geloof dat ik. . .” Dood voor uw redenering. Dood voor al die dingen. En u bent begraven in de Naam van Jezus Christus; en met Hem opgestaan. En waar Hij is, daar bent u ook.

349 Wat gebeurde er toen die, één van die twijfelaars in de hemel kwam? God schopte hem eruit. En wat zei Hij tegen de soldaten die in Christus opgestaan waren? “Als er een duivel binnenkomt, schop hem eruit. Werp hem eruit.” Toen Jezus Zijn leger trainde, en hun opdracht gaf om naar de uitersten van de wereld te gaan: “Gaat in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan ieder schepsel. Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden; wie niet gelooft, zal veroordeeld worden. En deze tekenen zullen de gelovigen volgen, Mijn soldaten. In Mijn Naam zullen zij duivelen uitwerpen; met nieuwe tongen spreken; slangen opnemen of dodelijke dingen drinken, het zou hun geen schade doen; als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij genezen worden.”

Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
met het kruis van Jezus
Dat voorop gaat.

350 “Ik ben met Hem gekruisigd, desondanks leef ik; niet ik die leef, maar Hij die in mij leeft.” Het Woord dat voorop gaat, God die er een weg snijdt met Zijn scherp tweesnijdend Zwaard.

351 Geen wonder dan, toen Grant Richmond innam, en die kleine vrouw van het zuiden Grant zag binnentrekken, dat de inspiratie op haar kwam. En ze zei:

Mijn ogen hebben de glorie gezien van 't komen
van de Heer;
Hij vertrapte de wijnoogst waar de druiven met
toorn zijn opgeslagen;
Hij heeft de noodlottige bliksem losgelaten met
Zijn vreselijk snelle zwaard;
Zijn troepen trekken voort.

352 Amen. Hoe nam Grant Richmond in? Precies toen hij er aankwam. Amen. Dat is hoe hij Richmond innam.

353 Zo nemen Gods soldaten zonde en ziekte; precies wanneer ze erop afkomen. Amen. Dat is de manier waarop ze hun twijfels en angsten en zo overwinnen. Wanneer er één opstaat, hakken ze hem neer. “Ga uit de weg!” O my! Zo, ja. God wierp ze eruit, zoals Hij het in de hemel deed. Onze grote Opperbevelhebber liet ons zien hoe het gedaan werd. Amen.

354 Roy Roberson en Broeder Funk, velen van u oude veteranen hier, u weet wat een echte commandant is.

355 Eens was ik. . . de kleine brandweer van Jeffersonville hier. Bij Pfau brak er brand uit. En hier was de Jeffersonville brandweer daar, en de commandant liep er rond, zei: “Spuut *hier* een beetje water.” “Ssp-ssp-ssp,” net zo'n kleine tuinslang hier. Hier komt die van Clarksville: “Spuut *hier* een beetje water.” “Ssp-ssp-ssp.” Het gebouw van Pfau brandde af.

356 Ze belden Louisville. Hier kwamen getrainde mannen aan. O, wat loeiden de sirenes daar!

357 En hier staan de commandanten hier van deze brandweerkorpsen die zeggen: "Spuut *hier* een beetje water. Spuit *hier* een beetje water." Ongeoefende lui.

358 Broeder, zodra die wagen stopte, wie stond er aan het einde van de ladder? De commandant. Toen die ladder werd uitgeschoven, ging hij méé naar boven. Toen hij het raam sloeg, hij was nog niet bij het raam. Hij greep zijn bijl en sloeg hem door het raam en zei: "Kom op, jongens." En het vuur was in een paar ogenblikken geblust. Een commandant!

359 Het is geen kapitein die zegt: "Spuut *hier* een beetje water. Probeer *hier* eens een beetje."

360 Maar: "Kom, jongens!" Amen. Hij ging voorop. Hij liet ons zien hoe het moest.

361 Ik dacht: "Dat goed geoefende brandweerkorps, zij hadden die brand in een paar ogenblikken geblust." Waarom? Ze hadden daar een commandant die wist wat hij deed.

362 Broeder, spreek over al uw theologie hoeveel u maar wilt. Uw mensengemaakte denominaties, uw organisaties: speel ermee.

Ik heb een Opperbevelhebber die me zei hoe ik het moet doen.

Zeggen: "Wel, als ik het kan ruiken, het kan voelen." O, nonsens!

363 *Hier* staat hoe de Opperbevelhebber zei dat het moest, in Lukas het 4e hoofdstuk. Ik heb geen tijd om het te lezen. Lees het zelf. Goed dan. Lukas het 4e hoofdstuk, te beginnen bij het 1e vers.

364 Hij heeft nooit gezegd: "Nu, ik zal het u vertellen. U gaat *hierheen* en u maakt er een grote organisatie. U neemt oudsten en diakenen en, of neemt kardinalen en bisschoppen, en u neemt *dit*." Dat heeft Hij nooit gezegd.

365 Toen Satan Hem tegemoet trad, zei hij: "Nu, U bent hongerig. Verander deze stenen in brood."

Hij zei: "Er staat geschreven . . ."

366 Hij zei: "Hier boven, we nemen U hier naar boven en laten U iets zien."

"Maar er staat geschreven . . ."

"Ik zal *dit* doen als U het doet."

"Er staat geschreven . . ."

367 Zo zei de Opperbevelhebber dat het gedaan moest worden. Hoe wordt het gedaan, zuster? "Er staat geschreven: 'Als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.'" "Er staat geschreven: 'In Mijn Naam zullen zij duivels uitdrijven.'" Amen.

Wat is het? “Er staat geschreven!” Dat zijn de orders van de Bevelhebber. “Er staat geschreven: ‘Wie Mijn Woorden hoort en gelooft in Hem die Mij gezonden heeft, heeft Eeuwig Leven.’ Er staat geschreven! Er staat geschreven! Er staat geschreven!” Dat zijn—dat zijn de orders. Dat is de soldaat. Dat is de manier. Dat is de artillerie die we in stelling brengen.

368 Wat deed hij? Hij liep daar recht naartoe, naar een Goliath. Hij toonde . . . Hoe toonde David een leger hoe het gedaan moest worden? Hoe toonde David Israël hoe het gedaan moest worden? *David* betekent “geliefde, redder.” Zie? Hoe deed David het? Hij zei: “Hier is de manier waarop het gedaan wordt. Vertrouw op het Woord van de Here.”

369 En Goliath kwam daar en zei: “Weet je wat? Ik zal je op het eind van deze speer prikken en zal je aan de vogels voeren.”

370 Hij zei: “U treedt me tegemoet als een organisatie. U treedt me tegemoet als een moderne wetenschapper. U treedt me tegemoet met uw geweldig groot vier meter lang zwaard. U treedt me tegemoet met een helm van brons en met een stuk schild dat ik niet eens van de grond kon tillen. U treedt me tegemoet als een getrainde krijger. U treedt me tegemoet met een Ph.D. en L.L.D. en dubbele-L.D. doctorstitel. U treedt me tegemoet in al deze dingen. Maar ik kom in de Naam van de Here God van Israël, en vandaag zal ik uw hoofd van uw schouders afhakken.” Amen. Dat kleine ventje die daar kwam om het tegen die reus op te nemen, maar hij wist waar hij stond.

Israël stond daar gewoon te beven: “O, arme kleine kerel.”

Goliath zei: “Ik zal je laten zien wie ik zal doen.” En daar kwam hij.

371 Hij had g-e-l-o-o-f, zie, i-n J-e-z-u-s, vijf rotsen, vijf stenen. Eén kleine steen erin om ermee te beginnen. Slingerde hem zo rond; de Heilige Geest nam de steen over, en weg ging hij. Goliath ging tegen de grond. Dat is de manier waarop het gedaan wordt.

372 Dat is hoe Jezus zei, wat Hij zei. “Nu, als u broeders die op het veld uitgaat, als u wilt weten hoe deze duivels te overwinnen, Ik zal u laten zien hoe het moet.”

373 Satan zei: “Ik zal u tegemoet treden.” Goliath: “Ik zal u laten zien wat ik kan. U hebt honger. Als U de Zoon van God bent; ik zal U uitdagen. U zegt dat U de Zoon van God bent. Ik zal U uitdagen. Als U de Zoon van God bent, verander dan deze stenen in brood. Eet; U bent hongerig. En als U de Zoon van God bent, hebt U de macht om het te doen.”

374 Hij zei: “Maar er staat geschreven, nu: ‘De mens zal niet leven van brood alleen.’” O, dat is de manier waarop de Opperbevelhebber het deed.

Nam Hem mee naar de rand van het dak van de tempel. Hij zei: “Als U Uzelf naar beneden werpt,” zei, “U weet dat er ook geschreven staat. . .”

³⁷⁵ Hij zei: “Ja.” Zei: “Er staat ook geschreven: ‘Gij zult de Here uw God niet verzoeken.’” Ziet u hoe Hij Zichzelf noemde? “De Here uw God.” Hm-hm. “‘Gij zult de Here uw God niet verzoeken,’ dat staat er ook geschreven.” Zie? O my!

³⁷⁶ Wat deed Hij? Hij versloeg hem met het Woord van God. De tactiek van de duivel is om u ertoe te krijgen om Gods Woord niet te geloven. En de Opperbevelhebber zei: “Neem Gods Woord en doe het. In Mijn Naam zullen zij duivels uitwerpen.”

³⁷⁷ O, Satan, hun opperbevelhebber, o, ja, weet u, sommige van deze denominaties die u proberen te laten geloven dat hij een gespleten hoof heeft, weet u, en een gevorkte staart en al dat soort dingen. Geloof het niet. Zo is hij niet. Nee meneer, broeder. Hij is een gladjanus. Geloof niet dat hij dat heeft. Dat doen ze alleen om u af te schrikken. Dat is de duivel niet. Om te beginnen heeft, de duivel heeft geen hoof; ik betwijfel het ten zeerste. Hij is gewoon een geest. De duivel is een geest. Hij heeft geen gespleten hoeven en zo, zoals u hem probeert uit te beelden. Nee, nee.

³⁷⁸ Maar hij is slim. Broeder, hij is een hele slimme man, bestudeerd tot in de puntjes, altijd al geweest, in wereldse wijsheid. O, ja. Hij ziet er prachtig uit. Organiseerde zijn leger met wereldlijke wijsheid tot, broeder, probeer niet om—probeer niet uw woorden te spreken. U kunt maar beter weten waar u het over hebt wanneer u een van deze jongens ontmoet die zeggen: “De dagen van wonderen is voorbij.” Nee, hij heeft geen—hij heeft geen gespleten hoof. Hij is, o, hij—hij—hij komt regelrecht van het seminarie. Hij is verfijnd, broeder. Ik bedoel dat hij slim is: Ph.D., L.L.D., Q.U.S.T. en wat er nog maar meer is. Zie? Daarin is hij net zo slim als hij maar kan zijn. Wijs, zeker is hij dat, een slang, de listigste van allemaal. Haar gladjes gekamd, broeder, en ik bedoel keurig gekleed, en geen vouwtje in de jas. Slim, net zo wijs en listig als hij maar kan zijn. Dat klopt.

³⁷⁹ Speel niet met hem tenzij u weet waar u over spreekt. Dat klopt. O, maar wij kennen zijn oude—zijn oude tactiek. Wij weten wat hij probeert te doen: ons ertoe krijgen Gods Woord niet te geloven.

³⁸⁰ En hij heeft geen gespleten hoeven. Nee, nee, nee. Nu, we ontdekken dat als hij geen gespleten hoeven heeft, dan moet hij iets anders zijn. Hij is een gladjanus. Hij is wijsheid, gestudeerd, georganiseerd. Broeder, hij heeft zijn leger zo.

³⁸¹ Kijk, eens in Zwitserland. Ik kan gewoon geen plek vinden om te stoppen, mensen. Er is een—een. . . In Zwitserland, daar kwam dit Duitse leger aan. . . de buitenlanders die binnenvielen. Nou, het leek wel een stenen muur; elke man getraind, elke speer priemde zo naar voren, twee en een half of drie meter voor

hen uit. En ze kwamen naar de arme kleine Zwitsers daar, wat hadden zij? Ze waren gewapend met de—met de messen uit hun zeisen, stokken en stenen, en daar stonden ze. Ze hadden hen teruggedrongen. Aan de andere kant van de heuvel stonden hun huizen. Hier ging het Zwitserse leger hen tegemoet. Zij hadden hen niets gedaan. Ze kwamen gewoon binnenvallen en namen hun land af.

³⁸² Wat in vredesnaam heeft dit kind gedaan, maar een kind? Satan, dat is wie het is, zou haar leven nemen als hij zou kunnen. Zeker. Daar is hij; voortijdig. Zie?

³⁸³ De Zwitsers hadden niets gedaan. Ze waren goede mensen. Ze probeerden hun huizen te verdedigen, maar ze stonden daar om zich te verdedigen. Na een poosje was er een genaamd Arnold von Winkelried. Hier kwam dit leger aan. Ze waren allemaal omsingeld. Zeiden: “Wat kunnen we doen?”

³⁸⁴ Overall, gewoon zeeën van mannen, goed getraind. Zo doet Satan het. Goed getraind, z'n speer vooruit priemend, elke man in de pas: een, twee; een, twee; gewoon tegen dit kleine legertje oprukkend. Gewoon—gewoon doorlopen, dat is alles wat ze hoefden doen, en ze gewoon stuk voor stuk opprikken, op de zwaarden. De speren, dwars door hen heen te gaan. Dat zou het einde van het Zwitserse leger geweest zijn. Dat zou alles zijn geweest. Vlak over de heuvel bevonden zich hun huizen en geliefden. Hun vrouwen zouden zijn onteerd en verkracht, en hun jonge dochters, en kinderen gedood en huizen verbrand en alles, voedsel weggenomen, vee en alles, weg. Daar waren ze.

³⁸⁵ Wat gebeurde er? Inspiratie trof iemand genaamd Arnold von Winkelried. Hij zei: “Mannen van Zwitserland, vandaag sterf ik voor Zwitserland.” Amen. “Vandaag sterf ik voor Zwitserland.”

Ze zeiden: “Wat ga je doen?”

³⁸⁶ Hij zei: “Volg mij slechts, en vecht met alles wat u hebt.” Hij stond daar; gooide zijn speer neer, een kleine stok die hij zo in zijn hand had. En schreeuwde met zijn handen zo omhoog en rende daarheen en riep: “Maak een weg voor de vrijheid!” Rende zo hard als hij kon, recht op het leger in. En terwijl hij dat deed, greep hij elk van de speren die hij kon en drukte ze zo in zijn borst, en stierf.

³⁸⁷ Hij vertelde ze, voor hij ging. Zei: “Er staat ginds een klein huis, een vrouw en een paar baby's die ik verlaat, een klein huis dat ik pas heb gekocht.” En zei: “Ik—ik hou van hen, maar vandaag sterf ik voor Zwitserland. Hij gaf mijn . . .” Hij zei: “Ik geef mijn leven om het land te redden.” En dat was een held. Ze hebben sindsdien geen oorlog meer gehad. Dat, dat maakte er een einde aan.

³⁸⁸ Het joeg dat leger op de vlucht met dat heldendom dat zo werd vertoond tot er geen . . . Het—het leger was zo in de war. De Zwitsers lieten de stenen op hen rollen en joegen hen het land uit;

en zijn er sindsdien nooit terug geweest. Dat is honderden jaren geleden. Zie? Waarom? Dat was een geweldige daad.

³⁸⁹ Maar o, broeder, op een dag, toen onwetendheid, bijgeloof, twijfel, verwarring en vrees Gods volk in een hoek gedreven hadden, was er Eén genaamd Jezus Christus: “Vandaag sterf Ik voor het volk.” Ja zeker.

³⁹⁰ Wat zei hij tegen zijn leger? “Volg mij, en vecht met alles wat u hebt. Als u een knuppel hebt, vecht dan met een knuppel. Wees niet bevreesd. Als u een stok hebt, vecht dan met een stok. Als u een steen hebt, vecht dan met een steen, wat u maar hebt.”

³⁹¹ Dat zegt onze Opperbevelhebber vandaag. “Ik heb het Woord van God genomen, en ik versloeg de duivel en zijn macht.” Hij hakte hem in stukjes, amen, met dat Woord. Nu, wat u ook hebt, als u maar één Woord hebt: “De Here uw God die u geneest,” hak op hem in. Volg. Amen. Volg onze Bevelhebber. Ja meneer. Hij hakte hem in stukken.

³⁹² Satan, met zijn grote, prachtige koninkrijken, en meer schoonheid en alles, helemaal bij de tijd. Heeft met ons niets te maken. Jazeker. Hij is nog steeds de listigste van al de dieren van het veld. Ja meneer. Jezus zei dat de kinderen van deze wereld wijzer waren dan de kinderen van het Koninkrijk van God.

³⁹³ Nu, deze twee grote conflicten. We zullen...Ik...moet sluiten. Deze twee grote conflicten komen elkaar op dit moment tegemoet. Op dit moment is het uur dat ziekte en dergelijke de wereld heeft getroffen totdat de medische wetenschap perplex staat, en alles perplex staat. Er is niets, en—en we zullen gewoon...En het leger, het kleine leger van God wordt in de hoek gedrukt en alles. Broeder, het is weer tijd voor een Arnold van Winkelried. Het is tijd, tijd dat er opnieuw een man van God opstaat. Het is tijd dat er een Elia verschijnt. Het is tijd dat er iets plaatsvindt.

³⁹⁴ Gods leger, sluit uw gedachten. Stop geen ogenblik om aan iets te denken wat de duivel u te bieden heeft door uw zintuigen. Maar onthoud, Gods Woord kan nooit falen.

³⁹⁵ Deze twee grote legers! Als de vijand binnenkomt als een vloed, zoals vandaag, wat zei God dan dat Hij zou doen? “De Geest van God zou er een standaard tegen oprichten.” Bent u er één van? Ja meneer.

³⁹⁶ Er wordt ons geleerd in Jakobus 4:7, ik heb geen tijd om het te lezen, Jakobus 4:7, “om de duivel te weerstaan en,” hij zal niet alleen weggelopen, maar, “hij zal vliesen.” “Weersta de duivel.” Hoe weerstaat u de duivel? Op dezelfde manier dat onze Opperbevelhebber het ons verteld heeft om te doen. Neem het Woord van God. Zo weerstaat u de duivel, door het Woord van God. De Opperbevelhebber vertelde ons precies hoe het gedaan moest worden. Goed.

³⁹⁷ Nu, ter afsluiting wil ik dit zeggen. Die oude duivel, nu, denkt u dat hij onbeschaamd is. Denkt u dat hij een kind zal aanvallen? Hij zal alles aanvallen. Hij viel Jezus Christus aan. Hij kwam op Hem af met drie wilde aanvallen. Wist u dat? Satan viel niet slechts één keer aan. Hij zal u aanvallen met een ziekte, dan komt hij hier terug om u aan te vallen en zegt u: “Dagen van wonderen zijn voorbij. U werd niet genezen. Er is niets bij.” Weet u dat dat juist is?

³⁹⁸ Hij viel Jezus drie keer aan. Drie wilde aanvallen voerde hij op Jezus uit, met zijn ongeloof in Gods Woord. Jezus was het Woord. Zeker, hij geloofde het niet. “Indien Gij. . . Indien Gij. . .” Hier kwam hij, wilde aanvallen, zoals de vijand soms vandaag. Hier kwamen ze, zeiden: “Als Gij de Zoon van God zijt, toon mij dan een wonder. Laat me het zien gebeuren.” Broeder, drie wilde aanvallen waar hij mee aan kwam vliegen: “Als Gij. . . Als Gij het zijt. . .”

³⁹⁹ Nu, wat deed Jezus? Jezus was het Woord van God. Hij was het Woord. Hij viel het Woord aan. Glorie! Ik—ik begin. . . voel me goed om nu te prediken, eerlijk. Jawel. Jezus is het Woord. “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. En het Woord woonde, werd vlees, en woonde. . .” Jezus was het Woord. Wat deed Hij? Hij hakte hem in stukken. O my! Ik zal stoppen. Wat deed Jezus? Hij was het Woord. Dus, met het Woord sloeg Hij Satan op z’n wilde aanval. Hij vloog erop in als een stel para-, stormtroepen of iets als dat, vloog Jezus, het Woord, zo aan. En Jezus nam dat Woord en hakte hem in stukken. Halleluja! Zeker, hakte hem in stukken, versloeg hem met het Woord.

⁴⁰⁰ Ziet u zijn aanval? Kijk, luister goed, ter afsluiting nu. Zijn aanval is wat? Gods Woord niet te geloven, dat is zijn aanval. Daar, kunt u de grootste strijd zien die ooit werd uitgevochten? Er zijn maar twee machten: Satan en God. En wat is Satans wapen tegen u? Is om te proberen u ertoe te krijgen dat u uw Wapen niet gelooft. Hij ontwapent u. Laten—laten we nu heel rustig luisteren. Luister. Als hij u ertoe kan krijgen om niet te geloven dat uw Wapen gelijkwaardig is, als hij u zover kan krijgen te geloven dat uw Wapen niet sterk genoeg is, dan heeft hij u ontwapend.

⁴⁰¹ O, Broeder Neville, ik hoop dat we dat nooit verlaten. [Broeder Neville zegt: “Ik hoop en bid van niet.”—Red.]

⁴⁰² Kijk. Hij heeft u ontwapend wanneer hij u zover krijgt dat u dat Wapen niet gelooft. Wanneer u dat neerlegt, dan is daarmee uw strijd afgelopen. Het is afgelopen met u. Houd dat Wapen vast. Leg het niet neer. We zien zijn ongeloof. Laat. . .

Nog één ding dat ik nu wil zeggen, een ogenblikje.

⁴⁰³ Rusland. Ik wil dit zeggen ten gunste van de veteranen enzovoort hier, en u Bijbel-bestudeerders. Waarom maakt u zo’n

drukte en ophef over Rusland? Hm! U hoort mij niet zeggen dat u een bomvrije schuilkelder moet bouwen, wel? Waarom maakt u zich druk over Rusland? Rusland stelt niets voor. Ze zullen geen oorlogen winnen. Ze zullen de wereld niet veroveren. Het communisme zal de wereld niet overwinnen. Wat is er toch met de mensen? Kan Gods Woord falen?

⁴⁰⁴ Luister, dit staat nu op de band. Tot de wereld spreek ik, of waar deze banden ook heen mogen gaan. En tot u mensen hier, wat er ook met mij gebeurt, gelooft u dit.

⁴⁰⁵ Rusland, het communisme zal niets overwinnen. Gods Woord kan niet falen. Het Romanisme gaat de wereld veroveren.

⁴⁰⁶ Laten we het visioen van Daniël nemen. Dat is het Woord van God. “Gij, o Daniël. . .” “Gij, o koning Nebukadnezar, zijt dit hoofd van goud,” Babylon. “Een ander koninkrijk zal op u volgen, wat het zilver is,” zie, dat waren de Meden en Perzen. Een andere was Griekenland, Alexander de Grote. Vervolgens kwam Rome aanzetten. En er werd niets gezegd over communisme. Rome veroverde de wereld.

⁴⁰⁷ Jezus Christus werd geboren in het Romeinse koninkrijk en vervolgd, de eerste keer dat Hij hier kwam, door het Romeinse koninkrijk. En bij Zijn tweede komst, die nu komt, wordt Zijn Boodschap vervolgd door de Roomse denominaties, wat de moeder van ze allemaal is. En wanneer Hij terugkeert, zal Hij terugkomen om dat Roomse koninkrijk te vernietigen, waarnaar de Joden altijd naar hebben uitgezien, dat Hij zou komen en het Romeinse koninkrijk vernietigen zou.

⁴⁰⁸ De Katholieke hiërarchie met al de denominaties in de wereld, die nu als een organisatie samenkomen, de bond van kerken die zich samen organiseren. Het is Rusland niet. Het is Rome. ZO SPREEKT DE HERE. Ja. Toon mij een Schriftgedeelte waar het communisme, of iets anders dan Rome, regeren zal.

⁴⁰⁹ Hebben de Meden en Perzen Nebukadnezar opgevolgd? Zeker. Heeft Griekenland hén opgevolgd? Ja. Heeft Rome het van hen overgenomen? Is het uiteengevallen in tien Ottomaanse machten, net zoals we het nu hebben? Hebben. . .

⁴¹⁰ *Eisenhower*, wat “ijzer” betekent. *Chroesjtsjov* betekent “klei.” Hebben ze hier hun vergadering gehad? En Chroesjtsjov trok zijn schoen uit [Broeder Branham klopt op de preekstoel—Red.] om er een duidelijke open zaak van te maken, sloeg zo op de bank om het de mensen te laten zien. [Broeder Branham klopt op de preekstoel.]

⁴¹¹ Wel, wat is er tegenwoordig met de mensen aan de hand? Waar is het met het geloof aan toe? Nou, gelooft u niet dat het Woord van God de Waarheid is? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] En dat staat *Hier* niet. Wat is er aan de hand met de predikers vandaag? “Communisme!” Elke prediker probeert hier het communisme te bestrijden. Niks communisme!

412 De zaak, de duivel weeft het vlak onder uw neus, en beseft het niet; het is Romanisme, denominationalisme. En Rome is de moeder van denominaties. De Bijbel zei “dat zij een hoer was, en dat haar dochters hoeren waren,” tegen God, tegen Zijn Woord.

413 Soldaten, neem het Woord op. Engelen van genade, blijf bij dat Woord. Ik zal op een dag vergaan, maar dit Woord kan niet vergaan. En jullie jongere mensen, als het niet in mijn generatie gebeurt, zult u zien. Dat daar de zaak is.

414 Hebt u vanochtend het nieuws gehoord? Mevrouw Kennedy die de paus ging zien en wat de paus zei? Zie, al de religies van de wereld! O! Wel, misschien krijgen we daar volgende zondag wat meer van.

415 Zie, maak u geen zorgen over Rusland. Rusland is een klein steentje op het strand. Maak u geen zorgen over het communisme. Let op het Romanisme, wanneer het zich verenigt met de kerken. Er staat niets in de Schrift geschreven over het communisme dat de wereld regeert.

416 En ik ga volgens het Woord, ongeacht wat anderen nemen. Het is het Woord wat ik geloof. Het is het Romanisme wat de wereld overneemt. En het Romanisme is de moeder van organisatie. Er is nooit een organisatie geweest tot Rome kwam, en elk ervan kwam uit haar voort. En de Bijbel zei het: “Zij was de moeder der hoeren.” Ik zou er nog een halve dag over door kunnen gaan, maar ik geloof dat ik maar beter verder kan gaan.

417 Als de vijand ons aanvalt, dan: “O, ik zeg je, je zou je moeten aansluiten bij onze . . .” Wat gaat u doen, terugtrekken, toegeven? Een echte soldaat niet. Nee hoor.

418 Wat doen we dan? De gezindheid: “Laat de gezindheid die in Christus was. . .” Is dat wat de Bijbel zei? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] “Laat de gezindheid die in Christus was, met u zijn.” Wat voor gezindheid had Hij? Blijf bij het Woord. Juist. Blijf bij het Woord, het Woord van de Vader, en het versloeg de vijand elke keer. Nu, wanneer de vijand aanvalt en probeert te zeggen dat u *dit* en dat moet doen, wat gaat u dan doen? Bij het Woord blijven. Juist.

419 Wat wilt u dan doen? Neem het Woord. Wat is het Woord? De Bijbel zei hier; we hebben het net gelezen. Want de Geest, en van God, is het Woord. Zie? Kijk eens hier. “En neem de helm des heils, en het Zwaard, het Zwaard van de Geest.” Het Zwaard van de Geest! Wat? De Geest die binnenkomt door uw verstand en in u komt, en het Zwaard van die Geest is het Woord van God.

420 Waarmee strijdt die Geest? Waar strijdt de Heilige Geest mee? Sensaties? Gevoelens? Het Woord; hart! Oef! Glorie! Waar strijdt het mee? Gevoelens? Woord! Woord! Laten we het zeggen: Woord! Woord! Woord van God is waar de Geest mee strijdt.

421 De Geest van God loopt recht op de duivel toe en zegt: “Er staat geschreven!” Amen! “Er staat geschreven!” En de duivel trekt terug.

422 Wat moeten we doen? Het Zwaard nemen, wat het Woord van God is, en het trekken met (wat?) een hand van geloof, sterke hand van geloof, het tweesnijdend Zwaard. De Bijbel zei in Hebreëen 4 “dat het—dat het een tweesnijdend Zwaard is,” snijdt zowel bij het komen als bij het teruggaan.

423 Broeder, wat doet hij? Neem het Woord. Neem de Geest, laat de Geest in uw hart komen. Open uw verstand, zeg: “Uw Woord is waar.” Doe dit nu, zuster. [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] “Uw Woord is de waarheid.”

424 “Heer, ik ga er geen aandacht aan schenken hoe ik me voel, wat er iemand ook zegt. Ik verstopt, ik blaas al mijn kanalen leeg, al de zenuwachtigheid en twijfels en ongelooft dat ik ooit heb gehad. Elk gevoel dat ik ooit heb gehad, alle ziekte die ik ooit heb gehad, alles wat ik ooit heb gehad, ik blaas het er allemaal uit. Ik ga daar allemaal aan voorbij. Ik kom regelrecht tot mijn geest. O Here, daal neer. U zei dat U mij schiep met de vrije wil om te handelen.”

“Dat ben je, Mijn zoon.”

425 “Goed, ik open mijn hart en mijn geest. Kom binnen, Here Jezus.”

426 En grijp het Geloof, dat Zwaard van de Geest, ZO SPREEKT DE HERE. Roep “Halleluja!” uit. Amen. Sla dan elke vijand neer die voor u staat. Amen. Dat is het. Vel elke vijand. Als er een—een oude nare geest u zich helemaal laat voelen of u . . . Sla hem dan uit de weg met het Woord van de Here.

Maar onze kracht is: “De vreugde van de Here is mijn kracht.”

427 “Ga bij me vandaan.” Mep! U slaat hem met het Woord. Of het nu een demon is, of het een vijand is, of ziekte is, of een aandoening is, wat het ook zij, neem dat Woord en trek het met het Zwaard. En als u het de eerste keer slaat, en het schijnt zich niet te bewegen, sla het dan opnieuw, en sla het opnieuw, en sla het opnieuw. En sla er dan tegen totdat u er een gat door hebt gehakt, zoals een kuiken die zich door de schaal werkt; of een adelaar, wat u bent. Werk u regelrecht door die oude schaal van ziekte. Hak er uw weg uit en zeg: “Halleluja! Waar is de volgende?” Amen. Dat is de strijd. Dat is een soldaat. Dat is de soldaat van het kruis. Ja meneer. Elke vijand neerslaan.

428 Waarom? Waarom? Wij, een voorbestemd koninklijk Zaad van Abraham. Toen Abraham alles ontkende wat tegen Gods Woord was, hakte hij zich regelrecht een weg door elke hindernis die voor hem opkwam. Ze zeiden: “Uw vrouw is te oud.” Hij hakte dat gewoon uit de weg. De duivel zei: “Je kunt *dit* niet. Je kunt *dat*

niet.” Abraham hakte het uit de weg. Hij sloeg ertegen en sloeg ertegen tot hij zich erdoorheen had gehakt.

“Waar nu, Here?”

429 “Sla *hier* uw tent op.” Hij ging erheen en bouwde daar een altaar voor Hem.

430 Hij kwam daar en Satan kwam, zei: “Nu, ik zeg je, dit is niet de juiste plaats.”

“Ik zal hier blijven. Ga van mijn grondgebied af.” Hij zei: “Halleluja!”

431 Lot zei: “Je kunt beter hierheen komen. We hebben het hier naar ons zin. We hebben hier allemaal onze organisatie. Nou, mijn vrouw is het hoofd van het letterkundige genootschap en al het andere in de stad. Ik zeg je, je zou hierheen moeten komen.”

Sara zei: “Abraham . . .”

432 “Hou je stil, Sara.” Halleluja! “Blijf hier staan. Dit is waar God mij geplaatst heeft. Hier is waar ik sta.”

433 Hier heeft God mij geplaatst.

Alle lof zij de kracht van Jezus' Naam!
Laat engelen zich ootmoedig neerbuigen;
Breng voort het koninklijke diadeem,
En kroon Hem Here van alles.

Op Christus de vaste Rots sta ik;
Al' and're grond is zinkend zand,
Al' and're grond is zinkend zand.

434 Zelfs de dood zelf, al het andere is zinkend zand. Op Christus de vaste Rots sta ik.

435 “Het koninklijke Zaad van Abraham.” Het koninklijke Zaad! Wel, het meest uitgelezen leger van Engeland is het koninklijkheid van Engeland, koninklijk bloed, alles. En het koninklijk Zaad van Christus is de met de Heilige Geest vervulde Gemeente, vervuld met de Heilige Geest. Wat? Koninklijk Zaad door de belofte, niet door sensaties. Maar door de belofte van God staan ze op het Woord van God en hakken zich er een weg doorheen en roepen “Halleluja!” uit.

Al komt de dood en zegt: “Het staat bij u voor de deur.”

436 Zeg: “Wijk, Jordaan. Ik steek over.” Snij u er een weg rechtdoor naar het beloofde land. Amen.

437 Wat gebeurt er, wanneer de strijd voorbij is? Ik sluit nu echt. Wanneer de strijd voorbij is, en de heiligen naar huis gemarcheerd komen; ik wil u iets vragen: wat gebeurde er?

438 Wat gebeurde er toen Hitler Frankrijk binnentrok? Wel, ze zeiden dat je voor een tijdje de lucht niet eens kon zien, vanwege de vliegtuigen. De Duitse ganzenpas. [Broeder Branham doet op

het podium de ganzenpas twee keer na—Red.] Zie, ze stonden er, liepen voorbij, vierden een overwinning.

⁴³⁹ Toen Stalin naar Rusland kwam, kilometers ver achter elkaar, elke tank vlak achter de ander, bombardeerden Berlijn gewoon tot er niets meer van over was. Meer was er niet. En toen ze erheen gingen, en deze Duitse . . . Deze Russische soldaten die aan het vieren waren, ze trokken binnen met dat, u weet wel, dat eigenaardige manier hoe ze doen. Ik zag het eens op een film in Londen, hoe ze binnenkwamen, de echte film ervan van wat er gebeurd is, kwamen binnen en vierden. O my!

⁴⁴⁰ Toen we hoorden dat de oorlog voorbij was, schreeuwden we, we bliezen op fluiten. Toen de helden terugkwamen, gingen we ze daar tegemoet. Ze schreeuwden. Ze riepen het uit. Ik had een neef die daar was geweest, zei, toen hij terugkwam, al de oude . . . De veteranen die zo erg verwond waren, ze konden niet meer uit bed komen, dus rolden ze ze gewoon naar boven bovenop het schip toen ze binnenkwamen om het Vrijheidsbeeld te zien staan. Zei: “Die grote sterke mannen die daar stonden, ze huilden gewoon en vielen zo neer toen ze dat Vrijheidsbeeld zagen.” Ze waren vier jaar van huis weggeweest, vechtend, geschokt door de strijd en al het andere. Maar ze wisten dat vrouw en geliefde en moeder en vader en kinderen en allen die ze liefhadden zich daar achter dat Vrijheidsbeeld bevonden. Het vertegenwoordigde waar ze voor gevochten hadden. O, er werd gefloten en New York schreeuwde het gewoon uit toen hun helden binnen kwamen marcheren. Dat zal maar een kleinigheid zijn.

⁴⁴¹ Op een keer toen Caesar, na een grote veldslag, hij zei: “Ik wil dat mijn beroemdste strijder naast me rijdt in deze grote viering van overwinning over onze vijand.” En alle officieren borstelden hun pluimen en poetsten hun schilden en marcheerden voorbij, weet u, zo, als—als echte soldaten zo. Na een poosje kwam er een kleine oude makker voorbij, verwond. Tjonge! Hij keek even omhoog en ging dan zo verder. Caesar zei: “Wacht es even. Wacht es even. Jij,” niet eens als een—een officier gekleed, zei, “kom hier.” Zei: “Waar hebt u die wonden opgelopen?”

Hij zei: “Op het slagveld.”

⁴⁴² Zei: “Klim hier naar boven. Jij bent de man die ik naast me wil hebben.” Waarom? Je kon aan hem zien dat hij in de strijd was geweest.

⁴⁴³ O God, heb genade met een man die z'n hand aan een sardineblikje kan snijden en een eervolle vermelding krijgen. Ik wil littekens van de strijd hebben. Zoals Paulus het zei: “Ik draag in mijn lichaam de littekens van Jezus Christus.” Daarom wil ik strijden op het veld.

⁴⁴⁴ Op een dag, wanneer onze grote Opperbevelhebber zal komen, die ons wapende, die ons de wapenrusting van God heeft gegeven, de Heilige Geest, ons Zijn Woord heeft gegeven om mee

te vechten, daar te staan; wanneer onze grote Opperbevelhebber komt binnenrijden, wil ik op de wagen stappen en met Hem naar huis rijden. U niet? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Wanneer ik dan mijn kleine beste vrouw bij de arm neem, kijk hier rond en zie mijn broeders en hun vrouwen en hun kinderen, wanneer we dan door die paradijzen van God beginnen te wandelen en de engelen daarboven zo de lucht vervullen met gezangen, over een feest gesproken!

⁴⁴⁵ En als de strijd voorbij is, zullen wij de kroon dragen. O my! O, soldaten van het kruis vanmorgen, strek die arm van geloof hier uit en grijp dit Wapen vast.

⁴⁴⁶ Wat denkt u ervan, zuster, bent u er klaar voor? [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] Trek dat Wapen uit, zeg: “God, het kan me niet schelen wat—wat de duivel tegen me heeft gezegd, wat iemand anders ook heeft gezegd. Vanmorgen geloof ik.” [De zuster zegt: “Ik geloof ook.”] “Ik geloof.”

⁴⁴⁷ Zoals ik laatst zei, een kleine . . . Ik geloof een paar zondagen geleden; er was een man die een droom had. Hij droomde dat de duivel een klein oud iets was dat op hem afrende. Hij zei: “Boe!” En hij sprong achteruit en de duivel werd groter. “Boe!” En hij sprong achteruit en de duivel werd groter. Tenslotte werd de duivel zo groot als hij was, hij zou hem gaan overwinnen. Hij wist dat hij hem met iets moest bevechten, dus keek hij om zich heen. Hij kon niets vinden om hem mee te bevechten. Hij pakte gewoon de Bijbel op. En de duivel zei: “Boe!” Hij zei meteen “Boe!” tegen hem terug en de duivel werd kleiner en kleiner en kleiner. En tenslotte sloeg hij hem dood met het Woord.

⁴⁴⁸ U bent een soldaat, niet, zuster? [Broeder Branham spreekt weer tot de zieke zuster—Red.] Neem dat Woord en zeg: “Er staat geschreven.” Amen. “Ik zal niet sterven. Ik zal leven. Ik zal hier in dit tabernakel staan en God met de anderen prijzen voor Zijn goedheid.”

⁴⁴⁹ Gelooft u dat, heiligen? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Amen.

Laten we onze hoofden buigen.

⁴⁵⁰ O Here God, Schepper van hemel en aarde, laat het heden bekend worden dat Gij nog steeds God zijt. Het maakt niet uit hoezeer ik zou prediken, hoeveel dingen ik zou zeggen, Here, één Woord van U beklinkt het.

⁴⁵¹ Deze zakdoeken die hier liggen vertegenwoordigen zieken. Ik bid, Hemelse Vader, dat Uw zegeningen en kracht op elk ervan zal rusten, als ik er mijn handen op leg. God, in Jezus Christus' Naam bid ik dat U deze zakdoeken zult zalven met Uw heilige tegenwoordigheid, want er staat geschreven in het Woord. Het is niets tégen het Woord. Maar er staat in het Woord “dat zij van het lichaam van Paulus zweetdoeken en gordeldoeken namen.

Onreine geesten gingen uit de mensen en zij werden genezen van verschillende kwalen.” Nu, wij zijn niet Paulus, maar U bent nog steeds God, en U bent nog steeds dezelfde Heilige Geest. Ik leg mijn handen op deze zakdoeken in de Naam van de Here Jezus en vraag dat U ieder van hen zult zegenen en genezen.

⁴⁵² En God, er ligt hier in een bed, heeft hier nog alleen maar een kind gelegen, gewoon een mooi klein meisje. Ze kan niet leven, Here. Satan heeft haar kwaad aangedaan. En de geliefde geneesheren van deze aarde hebben ongetwijfeld hard geprobeerd om het kind te redden. Ze kunnen het gewoon niet. Ze zijn aan het eind van hun kunnen. Ze weten niets anders meer te doen. Maar Here, ik ben zo blij dat er nog een hoofdstuk geschreven is. We kunnen nog een bladzijde omslaan, en op deze bladzijde zien we de Grote Heelmeester binnenkomen. We roepen op Hem om raad vanmorgen.

⁴⁵³ Nu Here, staat er hier niet geschreven in Uw Woord, “dat deze tekenen hen die geloven zullen volgen”? Here, als ik geen gelovige ben, maak me er dan nu een. Als dit kleine meisje geen gelovige is, maak haar er dan nu een. “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven; als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij genezen.” Er staat ook geschreven: “In Mijn Naam zullen zij duivelen uitdrijven.” Here, dat—dat zijn Uw Woorden. Ze zijn van U. Het is Uw Woord. En nu als Uw dienstknecht . . .

⁴⁵⁴ Zoals U zei: “Als er twee of drie van u bijeenkomen, zal Ik in uw midden zijn; en als u het ééns wordt over iets, en het vraagt, zult u het ontvangen.”

⁴⁵⁵ God, dit kind is waarschijnlijk de allerziekste in het gebouw vanmorgen, omdat ze niet zonder U kan leven, niet veel langer, en zij is het allerziekste. Dus zijn we het allemaal eens, terwijl we hier allen als soldaat staan. En in deze groep staat het koninklijke Zaad van Abraham.

⁴⁵⁶ We marcheren nu op Satan in. En je kunt je net zo goed klaarmaken om weg te gaan, Satan, omdat onze wapenrusting blinkt, de vaandels wapperen; mannen en vrouwen met zwaarden in hun hand marcheren nu op je aan voor dit kleine meisje. Kom uit van haar, Satan. Verlaat dat kind. Als het leger van de levende God dagen we je uit. Verlaat haar, in de Naam van Jezus Christus.

⁴⁵⁷ Ik ga om haar de handen op te leggen. En Satan, je hebt dit kind gebonden, je hebt dit kwaad aangericht. Ik weet dat een menselijk wezen helemaal geen partij voor je is, maar je kunt niet op tegen mijn Heer, dus kom ik in Zijn Naam. Ga uit van haar, gij geest van de duivel. Gij demoon van ziekte, kom uit dit kind, en moge zij vrij zijn van deze dag aan. Ik spreek dit uit in de Naam van Jezus Christus.

⁴⁵⁸ Nu, Here God, U die de doden hebt opgewekt en bewezen hebt dat U God bent, doe deze jonge vrouw weer gezond en sterk

opstaan, zodat ze hier in dit gebouw zal staan. De duivel is van haar weggegaan! . . . ? . . . zal haar gezond maken. Moge zij leven tot eer en glorie van God.

Het—het is gesproken, laat het nu geschieden.

⁴⁵⁹ Zijn er anderen hier die hun hand willen opsteken en zeggen: “Ik wil dat er voor mij wordt gebeden. Ik ben ziek. Ik heb God nodig”? Ik weet niet hoeveel tijd we hebben. We hebben genoeg tijd om de mensen hier voorbij te laten komen. Ik voel me vanmorgen gewoon heel getroost. Ja. Ja. Ik wil dat je hierheen komt, Billy, en misschien dit gedeelte hier nemen, aan deze kant *hier*, alleen. Laat dit gedeelte maar eerst komen, dan nemen we het achterste gedeelte daarna, alleen maar tot aan dat gangpad daar. Dan nemen we ze gewoon op die manier, dan zullen ze niet . . .

⁴⁶⁰ En nu wil ik dat Broeder Neville en een paar van mijn dienende broeders hier bij mij komen staan, hier, zodat u ze weer gelijk door het gangpad kunt laten gaan. Goed. Goed. Nu, ik . . .

⁴⁶¹ Hoeveel van u heeft er zijn wapenrusting aan? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.]

⁴⁶² (’t Wordt nu anders. Ga naar huis, ’t zal nu in orde zijn, beter worden.)

⁴⁶³ Amen. O my! Al u soldaten, trek het Zwaard. Trek het Zwaard, soldaten van het kruis, trek op, trek op.

Op Christus de vaste Rots sta ik.

Alle andere grond is zinkend zand.

⁴⁶⁴ Goed, kom maar *hier* langs de kant. Iedereen in gebed nu terwijl ze voorbij gaan.

In de Naam van Jezus, genees deze vrouw. Amen.

Trek nu uw Zwaard. Blijf op uw stoel, juichen.

⁴⁶⁵ In de Naam van Jezus . . . ? . . . in de Naam van Jezus . . . ? . . . in de Naam van Jezus Christus . . . ? . . .

Voorwaarts Christenstrijders!

Trekt ten strijde op,

Met ’t kruis van Jezus

Dat voorop gaat.

⁴⁶⁶ “Ga aan de kant, Satan!” Wat is er aan de hand, soldaten? Denkt u niet dat we kunnen overwinnen? [Samenkomst jubelt en zegt: “Amen.”—Red.] Hij heeft al overwonnen. Wij zijn meer dan overwinnaars in Christus Jezus. Elke duivel is uitgeworpen, al het andere. Amen.

Kom hier, mijn broeders! . . . ? . . .

Ik bid dat U . . . ? . . . zult genezen.

Genees mijn broer Doc; Genees hem, Vader, in Jezus’ Naam.

In de Naam van Jezus Christus, genees deze dame.
Kom...?...

467 Nu, hij nam...Ik moest broeders achterin vragen. Overal, de Here...?...

468 O Here God, Schepper van hemel en aarde! O God, U weet wat er in haar hart omgaat. U weet er alles van. Ik bid voor zowel moeder als vader. In de Naam van Jezus Christus, draag ik het op...?...

In de Naam van Jezus Christus...?...

In de Naam van Jezus Christus...?...

469 God, wees met mijn zuster. We weten dat de jaren binnen beginnen te sluipen en de dood het lichaam van de vrouw in zijn greep wil krijgen. Nu, in de Naam van Jezus...?...

470 In de Naam van Jezus Christus, zegen dit kleine meisje, Here. Onze gevechten op school daar, ik weet wat ze doormaakt. Ik bid dat U zult zegenen. Moge ze vanmorgen dat Zwaard trekken en voorwaarts lopen!...?... Zegen deze kleine jongen, Here; hij komt, Uw Naam aanroepend, vanmorgen; ik bid dat U meegaat met...?...

471 God, zegen mijn broeder en willig zijn verzoek in. In de Naam van onze Here Jezus heb ik het gesproken!...?...

In de Naam van Jezus Christus bieden wij dit gebed aan.

In de Naam van Jezus Christus bieden wij dit gebed aan.

In de Naam van Jezus Christus bieden wij dit gebed aan.

In de Naam van Jezus Christus...?... wij...?...

In de Naam van Jezus Christus bieden wij dit gebed aan.

In de Naam van Jezus Christus...?...

In de Naam van Jezus Christus...?...

In de Naam van Jezus Christus, genees mijn broeder.

In de Naam van Jezus Christus...?...

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus!

In de Naam van Jezus Christus!

472 [Iemand zegt: "Vader is overleden."—Red.] God, help haar, in Jezus' Naam.

God, in de Naam van Jezus Christus, wij...?...

God, in de Naam van Jezus!

In de Naam van Jezus Christus...?...

In de Naam van Jezus Christus, genees mijn broeder.

In Jezus' Naam...?...

U begrijpt het nu?

O God, moge dit weggaan van...?...

473 In de Naam van Jezus Christus, bidden we!...?...Sta zuster...?...toe.

474 O God, wetende dat die kostbare kleine moeder door al deze moeilijkheden gaat, bid ik, God, dat U...?...over haar zult...?...

Trek dat Zwaard, Ed, en ga voorwaarts, in de Naam van Jezus.

475 O God, genees de vrouw. Sta zijn verzoek toe. Moge hij dat Zwaard voor zich uit nemen, in de tijd van moeilijkheden.

O God...?...vanmorgen. Ik bid dat U...?...

476 Vader God, ik bid dat U onze broeder geneest en hem beter maakt. En in de Naam van Jezus Christus...?...

477 God, ik bid dat U onze zuster geneest, haar beter maakt, in de Naam van Jezus Christus.

478 Vader God, ik bid dat U onze broeder zou—genezen zou.

Genees onze zuster, Here!...?...

Vader, in Jezus' Naam, genees onze zuster hier, Vader.

479 Vader...?...wij bidden in Jezus' Naam. God, genees deze vrouw.

O God, ik bid dat U...?...

480 O God, zegen hem, Vader!...?...Hoe we ook van die ouderen houden, Here. En ik bid dat U zijn verzoek toestaat!...?...

481 Onze Hemelse Vader, ik bid dat mijn broeder...?...O God, ...?...hem, o God...?...soldaat van het kruis. En dat hij dat Zwaard zal trekken vanmorgen, en voorwaarts trekt.

God, we...?...Sta dit, o Here, zijn verzoek toe.

482 God, zegen broeder...?...Ik bid dat U hem geneest, Here!...?...Geef hem het verlangen van zijn hart, in Jezus Christus' Naam.

483 O Hemelse Vader, deze kleine dienstknecht van het Evangelie, zijn keel...?...Waar ze in vaten heeft gewassen...?...God, ik bid dat U...?...En terwijl het grote leger van God nu voorwaarts trekt met opgeheven Zwaarden, geef haar de overwinning, Here. Haar kleine man hier, Here, die van dat kankerbed werd gebracht waar hij aan kanker lag te sterven en de dokters hem opgaven, toen hij er ging. En hier is hij vanmorgen, een kleine soldaat van het kruis. Versterk hem, Here, voor Uw dienst, bidden wij, in Jezus' Naam.

484 Ik wil dat die kleine dame. . . Er is iets met deze kleine prediker hier. Kom hier, Broeder Kidd. Deze man werd onlangs uit het ziekenhuis naar huis gestuurd, stervend, verteerd door kanker. [Zuster Kidd zegt: “Een jaar geleden.”—Red.] Een jaar geleden. “[Twee.]” Twee jaar geleden, aan prostaat. Z’n dokter gaf hem nog maar een paar dagen te leven. En één morgen gingen we er heel vroeg heen, baden voor hem, net als zo voor u, en ze kunnen er zelfs geen spoor meer van vinden. [Samenkomst jubelt.] Hij werd genezen. Amen. Hij—hij. . . [Zuster Kidd zegt: “Moest het toegeven.”] Hij weegt nu meer dan ooit. Hij en zijn kleine vrouw zijn op de velden van het Evangelie geweest, misschien wel voor ik was geboren. Hij is nu hier. . . [Broeder Kidd zegt: “Vijfenvijftig jaar.”] Vijfenvijftig jaar. Voor ik zelfs op de aarde kwam, predikten ze het Evangelie. En hier is hij, genezen, op een leeftijd van ongeveer vijfenzeventig of. . . [“Eenentachtig.”] Eenentachtig. [Broeder Kidd zegt: “We hielden een opwekking, een samenkomst van twee weken, predikten elke avond.”] Opwekking van twee weken, hield gewoon een opwekking van twee weken en predikte elke avond. Eenentachtig jaar oud, genezen van kanker toen hij oud was.

485 Goed zuster, nu is het uw tijd. Geloof t u? [Samenkomst jubelt en zegt: “Amen.”—Red.] *Voorwaarts Christenstrijders*. Goed, zuster. U, tot ieder van u, wat zullen we doen? ZO SPREEKT DE HERE. Wat doen we, hier rondhangen?

486 Satan, je hebt verloren. We komen er nu aan. We marcheren het beloofde land binnen. Wat is dat? “Wat is die berg, voor Zerubbabel? Wie is dit die voor u staat? U zult een vlakte worden.” Waarom? Met een tweesnijdend Zwaard zullen wij haar tot de grond toe afhakken. Juist. Goed.

Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
Met 't kruis van Jezus
Dat gaat steeds voorop;
Christus de koninklijke Meester
Leidt voorop tegen de vijand aan; (met Zijn
Woord)
Voorwaarts in de strijd,
Zie, Zijn banieren gaan!

Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
Met 't kruis van Jezus
Dat gaat steeds voorop.

487 Halleluja! Wat deden zij? Het eerste wat uittrok in de strijd, bij Israël, wat was het eerste? De zangers gingen voorop. Wat volgde daarop? De Ark. Vervolgens de strijd. Goed. Geloof t u het nu? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] We zingen *Voorwaarts*

Christenstrijders. We schuiven elke twijfel aan de kant. Terwijl we nu gaan staan, trekken we op ten strijde.

Laten we nu gaan staan, iedereen.

Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
Met 't kruis van Jezus
Dat voorop gaat;
Christus de koninklijke Meester
Gaat ons voor op de vijand aan;

Hoe verslaan we hem? Met het Woord.

Voorwaarts, ten strijde,
Zie, Zijn banier vooraan!
Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
Met 't kruis van Jezus
Dat voorop gaat.
Wij zijn niet verdeeld,
Eén lichaam zijn wij;
Eén in hoop en lering,
In liefde saâm vereen'd.

⁴⁸⁸ Allen die nu geloven, zeg: "Amen." [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Halleluja! Geloof u dat? ["Amen!"] Wij zijn overwinnaars. Waar is elke vijand? Onder onze voeten. Wat zijn we vandaag? Verrezen in Christus!

⁴⁸⁹ Nu, het is voorbij, zus. [Broeder Branham spreekt weer tot de zuster die ziek was geweest—Red.] Geloof je dat? Je kunt nu naar huis. Voel je je goed? Ze zegt dat ze zich nu goed voelt. Alles is in orde.

⁴⁹⁰ Hoeveel van u daar voelt zich goed? [Samenkomst juicht en zegt: "Amen."—Red.] En toen ze jubelden, viel de muur neer, amen, en ze namen het in. Amen. Ze namen de stad in. Amen! Amen! Geloof u Hem? ["Amen."]

⁴⁹¹ Nu, vergeet de dienst van vanavond niet. Broeder Neville zal hier vanavond zijn en brengt ons een goede boodschap. En wees zondag, aanstaande zondag hier, zo de Here wil.

⁴⁹² Laten we nu, als we van hier gaan; en nu, het gebouw verlaten, laten we dan zingen: *Voorwaarts Christenstrijders*. En steek vanaf deze dag, voortaan, nooit meer dat Zwaard in de schede. Trek het eruit. Laten we overwinnen. "Zij gingen uit overwinnende en om te overwinnen." Goed, opnieuw dat eerste couplet.

Voorwaarts Christenstrijders!
Trekt ten strijde op,
Met het kruis van Jezus
Dat voorop gaat.

DE GROOTSTE STRIJD OOIT GESTREDEN DUT62-0311
(The Greatest Battle Ever Fought)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 11 maart 1962 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten, en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org